

10 Aprilie

Sfânta și Marea Vineri

**ORELE ÎMPĂRĂTEȘTI CU VECERNIA
(Vineri dimineața înspre după masă)**

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire ție, Dumnezeul nostru, mărire ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire Tatălui... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire Tatălui... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.**

Veniți să ne închinăm și să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru.

ORA I

Psalmul 5

Graiurile mele ascultă-le, Doamne! înțelege strigarea mea!

Ia aminte la glasul rugăciunii mele, împăratul meu și Dumnezeuul meu, căci către Tine, mă voi ruga, Doamne!

Dimineța vei auzi glasul meu; dimineța voi sta înaintea Ta și mă vei vedea.

Că Tu ești Dumnezeu, Care nu voiești fărădelegea, nici nu va locui lângă Tine cel ce săvârșește fărădelegea.

Nu vor sta călcătorii de lege în preajma ochilor Tăi. Urât-ai pe toți cei ce lucrează fără de lege.

Pierde-vei pe toți cei ce grăiesc minciuna; pe ucigaș și pe viclean îl urăște Domnul.

Iar eu, întru mulțimea milei Tale, voi intra în casa Ta, închina-mă-voi spre sfânt locașul Tău, întru frica Ta.

Doamne, povățuiește-mă întru dreptatea Ta din pricina dușmanilor mei! Îndreptează înaintea mea calea Ta.

Că nu este în gura lor adevăr, inima lor este deșartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile lor grăiesc vicleșuguri.

Judecă-i pe ei, Dumnezeu; să cadă din sfaturile lor; după mulțimea nelegiuirilor lor, alungă-i pe ei, că Te-au amărât, Doamne, și să se veselească toți cei ce nădăjduiesc întru Tine;

În veac se vor bucura și le vei fi lor sălaș și se vor lăuda cu Tine toți cei ce iubesc numele Tău.

Că Tu vei binecuvânta pe cel drept, Doamne, căci cu arma bunei voiri ne-ai încununat pe noi.

Psalmul 2

Pentru ce s-au întărâtat neamurile și popoarele au cugetat deșertăciuni?

S-au ridicat împărații pământului și căpeteniile s-au adunat împreună împotriva Domnului și a unsului Său, zicând:

Să rupem legăturile lor și să lepădăm de la noi jugul lor.

Cel ce locuiește în ceruri va râde de dâșșii și Domnul îi va batjocori pe ei!

Atunci va grăi către ei întru urgia Lui și întru mânia Lui îi va tulbura pe ei;

Iar Eu sunt pus împărat de El peste Sion, muntele cel sfânt al Lui, vestind porunca Domnului.

Domnul a zis către Mine: Fiul Meu ești Tu,
Eu astăzi Te-am născut!

Cere de la Mine și-ți voi da neamurile
moștenirea Ta și stăpânirea Ta marginile
pământului.

Le vei paște pe ele cu toiag de fier; ca pe
vasul olarului le vei zdrobi!

Și acum împărați înțelegeți! învățați-vă toți,
care judecați pământul!

Sluiți Domnului cu frică și vă bucurați de El
cu cutremur.

Luați învățătură, ca nu cumva să Se mânie
Domnul și să pieriți din calea cea dreaptă, când
se va aprinde degrabă mânia Lui!

Fericiți toți cei ce nădăduiesc în El.

Psalmul 21

Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, ia aminte
la mine, pentru ce m-ai părăsit?

Departe sunt de mântuirea mea cuvintele
greșelilor mele.

Dumnezeul meu, striga-voi ziua și nu vei
auzi, și noaptea și nu Te vei gândi la mine.

Iar Tu întru cele sfinte locuiești, lauda lui
Israel.

În Tine au nădăduit părinții noștri,
nădăduit-au în Tine și i-ai mântuit pe ei.

Către Tine au strigat și s-au mântuit, în Tine au nădăjduit și nu s-au rușinat.

Iar eu sunt vierme și nu om, ocară oamenilor și defăimarea poporului.

Toți cei ce m-au văzut m-au batjocorit, grăit-au cu buzele, clătinat-au capul zicând:

Nădăjduit-a spre Domnul, izbăvească-l pe el, mântuiască-l pe el, că-l voiește pe el.

Că Tu ești Cel ce m-ai scos din pântece, nădejdea mea, de la sânul maicii mele.

Spre Tine m-am aruncat de la naștere, din pântecele maicii mele Dumnezeu meu ești Tu.

Nu Te depărta de la mine, că necazul este aproape, și nu este cine să-mi ajute.

Înconjuratu-m-au viței mulți, tauri grași m-au împresurat. Deschis-au asupra mea gura lor, ca un leu ce răpește și răcnește.

Ca apa m-am vărsat și s-au risipit toate oasele mele.

Făcutu-s-a inima mea ca ceara ce se topește în mijlocul pântecelui meu.

Uscatu-s-a ca un vas de lut tăria mea, și limba mea s-a lipit de cerul gurii mele și în țărâna morții m-ai coborât.

Că m-au înconjurat câini mulți, adunarea celor vicleni m-a împresurat. Străpuns-au mâinile mele și picioarele mele.

Numărat-au toate oasele mele, iar ei priveau și se uitau la mine.

Împărțit-au hainele mele între ei și pentru cămașa mea au aruncat sorți.

Iar Tu, Doamne, nu depărta ajutorul Tău de la mine, spre sprijinul meu ia aminte.

Mântuiește de sabie sufletul meu și din gheara câinelui viața mea. Mântuiește-mă din gura leului și din coarnele taurilor smerenia mea.

Spune-voi numele Tău fraților mei; în mijlocul adunării Te voi lăuda, zicând: Cei ce vă temeți de Domnul, lăudați-L pe El, toată seminția lui Iacob măriți-L pe El! Să se teamă de Dânsul toată seminția lui Israel.

Că n-a defăimat, nici n-a lepădat ruga săracului, Nici n-a întors fala Lui de la mine și când am strigat către Dânsul, m-a auzit.

De la Tine este lauda mea în adunare mare, rugăciunile mele le voi face înaintea celor ce se tem de El.

Mânca-vor săracii și se vor sătura și vor lăuda pe Domnul, iar cei ce-L caută pe Dânsul vii vor fi inimile lor în veacul veacului.

Își vor aduce aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului.

Și se vor închina înaintea Lui toate semințiile neamurilor. Că a Domnului este împărăția și El stăpânește peste neamuri.

Mâncat-au și s-au închinat toți grașii pământului, înaintea Lui vor cădea toți cei ce se coboară în pământ.

Și sufletul meu în El viază, și seminția mea va sluji Lui.

Se va vesti Domnului neamul ce va să vină. Și vor vesti dreptatea Lui poporului ce se va naște și ce a făcut Domnul.

Mărire.... **Și** acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi (de 3 ori)

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Tropar, glas 1

Răstignindu-Te Tu Hristoase, a pierit tirania; călcatu-s-a puterea vrăjmașului, că nici înger, nici om, ci Tu însuți, Doamne, ne-ai mântuit pe noi, mărire Ție.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cum te vom numi, ceea ce ești plină de har? Cer, că ai răsărit pe Soarele dreptății? Rai, că ai odrăslit floarea nesticăciunii? Fecioară, că ai rămas nesticată? Maică curată, că ai avut în sfintele tale brațe Fiu pe Dumnezeuul tuturor? Pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Apoi se cântă trei tropare, primul fără stih și repetându-l.

Troparul, glas 8,

Astăzi catapeteasma Templului se rupe spre muștrarea celor fără de lege, și soarele razele sale își ascunde, văzând pe Stăpânul răstignit.

Și tot acesta, a doua strană.

Apoi strana întâi cântă troparul cu stihul:

Stih: *Pentru ce s-au întărâtat neamurile și popoarele au cugetat cele deșarte?*

Ca o oaie spre junghiere Te-ai adus, Hristoase Împărate, și ca un miel fără de răutate,

Te-ai pironit pe Cruce de bărbații cei fără de lege, pentru păcatele noastre, Iubitorule de oameni.

Stih: *Înainte au stat împărații pământului și căpeteniile s-au adunat împreună asupra Domnului și asupra Unsului Lui.*

Și același tropar se cântă și în a doua strană.

Apoi strana cea dintâi zice:

Mărire...

Doamne, răbdând toate, așa ai zis celor fără de lege ce Te-au prins: De ați și rănit pe păstorul și ați risipit cele douăsprezece oi, pe ucenicii Mei, dar aș fi putut să aduc înainte și mai mult decât douăsprezece legiuni de îngeri. Ci, rabd îndelung, ca să se plinească cele ce am arătat vouă prin proorocii Mei, cele nearătate și ascunde. Doamne, mărire Ție.

Și acum...

Doamne, răbdând toate, așa ai zis celor fără de lege ce Te-au prins: De ați și rănit pe păstorul și ați risipit cele douăsprezece oi, pe ucenicii Mei, dar aș

fi putut să aduc înainte și mai mult decât douăsprezece legiuni de îngeri. Ci, rabd îndelung, ca să se plinească cele ce am arătat vouă prin prorocii Mei, cele nearătate și ascunde. Doamne, mărire Ție.

Apoi,

Prochimen, glas 4

Inima lui își aduna fărădelege. (Ps. 40, 6)

Stih: Fericit este cel ce caută la sărac și la sărman. (Ps. 40, 1)

Inima lui își aduna fărădelege. (Ps. 40, 6)

Preotul: Înțelepciune!

Din Prorocia lui Zaharia (11:10-14; 13:6-7; 14:7-9, 20-21), citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Atunci am luat toiagul Meu "îndurare" și l-am frânt, ca să stric legământul pe care l-am încheiat cu toate popoarele. El a fost stricat în acea zi, iar neguțătorii de oi, care luau seama la Mine au înțeles că acesta a fost cuvântul Domnului. Și le-am zis: Dacă socotiți cu cale,

dați-Mi simbria, iar dacă nu, să nu Mi-o plătiți. Și Mi-au cântărit simbria Mea treizeci de arginți. Atunci a grăit Domnul către Mine: Aruncă-l olarului prețul acela scump cu care Eu am fost prețuit de ei. Și am luat cei treizeci de arginți și i-am aruncat în vistieria templului Domnului, pentru olar. Apoi am rupt și toiagul cel de-al doilea, Legământ, ca să stric frăția dintre Iuda și Israel. Și dacă va fi întrebat: De unde ai rănilile acestea la mâini? El va răspunde: Am fost lovit în casa prietenilor mei! Sabie, deșteaptă-te împotriva păstorului Meu, împotriva tovarășului Meu, zice Domnul Savaot. Voi bate păstorul și se vor risipi oile, și îmi voi întoarce mina Mea împotriva celor mici. Va fi o zi deosebită pe care Domnul singur o știe; nu va fi nici zi și nici noapte, ci în vremea serii va fi lumină. Iar în ziua aceea vor izvorî din Ierusalim ape vii: jumătate se vor îndrepta către marea cea de la răsărit, iar cealaltă jumătate către marea cea de la apus. Și așa va fi și vara și iarna. Și va fi Domnul împărat peste tot pământul; în vremea aceea va fi Domnul unul singur și tot așa și numele Său unul singur. În ziua aceea va fi (scris) pe clopoțeiile cailor: Sfânt lui Dumnezeu! și vor fi căldările în templul Domnului ca năstrapele înaintea jertfelnicului. Și orice căldare din Ierusalim și din Iuda va fi sfântă Domnului Savaot. Și vor veni toți cei ce vor să jertfească și le vor lua și vor fierbe carne și nu va mai fi nici un neguțător, în ziua aceea, în templul Domnului Savaot.

Preotul: Înțelepciune!

**Din Epistola către Galateni
(6:14-18) a Sfântului Apostol Pavel citire:**

Preotul: Să luăm aminte.

Fraților, mie să nu-mi fie a mă lăuda, decât numai în crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea este răstignită pentru mine, și eu pentru lume! Că în Hristos Isus nici tăierea împrejur nu este ceva, nici netăierea împrejur, ci făptura cea nouă. Și câți vor umbla după dreptarul acesta, - pace și milă asupra lor și asupra Israelului lui Dumnezeu! De acum înainte, nimeni să nu-mi mai facă supărare, căci eu port în trupul meu, semnele Domnului Isus. Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu spiritul vostru, fraților! Amin.

Preotul: Pace ție, cititorule!

Lectorul: Și Spiritului tău. Aliluia. Aliluia. Aliluia.

Apoi:

Preotul: Înțelepciune, drepti, să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Matei, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a după Matei (27, 1-56)

În vremea aceea făcându-se dimineată, toți arhierii și bătrânii poporului au ținut sfat împotriva lui Iisus, ca să-L omoare. Și, legându-L, L-au dus și L-au predat dregătorului Ponțiu Pilat. Atunci Iuda, cel ce L-a vândut, văzând că a fost osândit, s-a căit și a adus înapoi arhierilor și bătrânilor cei treizeci de arginți, Zicând: Am greșit vânzând sânge nevinovat. Ei i-au zis: Ce ne privește pe noi? Tu vei vedea. Și el, aruncând arginții în templu, a plecat și, ducându-se, s-a spânzurat. Iar arhierii, luând banii, au zis: Nu se cuvine să-i punem în vistieria templului, deoarece sunt preț de sânge. Și ținând ei sfat, au cumpărat cu ei Țarina Olarului, pentru îngroparea străinilor. Pentru aceea s-a numit țarina aceea Țarina Sângelui, până în ziua de astăzi. Atunci s-a împlinit cuvântul spus de Ieremia prorocul, care zice: Și au luat cei treizeci de arginți, prețul celui prețuit, pe care l-au prețuit fiii lui Israel. Și i-au dat pe Țarina Olarului după cum mi-a spus mie Domnul. Iar Isus stătea înaintea dregătorului. Și L-a întrebat dregătorul, zicând: Tu ești regele iudeilor? Iar Isus i-a răspuns: Tu zici. Și la învinuirile aduse Lui de către arhierii

și bătrâni, nu răspundea nimic. Atunci I-a zis Pilat: Nu auzi câte mărturisesc ei împotriva Ta? Și nu i-a răspuns lui niciun cuvânt, încât dregătorul se mira foarte. La sărbătoarea Paștilor, dregătorul avea obiceiul să elibereze mulțimii un întemnițat pe care-l voiau. Și aveau atunci un vinovat vestit, care se numea Baraba. Deci adunați fiind ei, Pilat le-a zis: Pe cine voiți să vi-l eliberez, pe Baraba sau pe Isus, care se zice Hristos? Că știa că din invidie L-au dat în mâna lui. Și pe când stătea Pilat în scaunul de judecată, femeia lui i-a trimis acest cuvânt: Nimic să nu-I faci Dreptului aceuia, că mult am suferit azi, în vis, pentru El. Însă arhieriei și bătrânii au ațâțat mulțimile ca să ceară pe Baraba, iar pe Isus să-L piardă. Iar dregătorul, răspunzând, le-a zis: Pe cine din cei doi voiți să vă eliberez? Iar ei au răspuns: Pe Baraba. Și Pilat le-a zis: Dar ce voi face cu Isus, ce se cheamă Hristos? Toți au răspuns: Să fie răstignit! A zis iarăși Pilat: Dar ce rău a făcut? Ei însă mai tare strigau și ziceau: Să fie răstignit! Și văzând Pilat că nimic nu folosește, ci mai mare tulburare se face, luând apă și-a spălat mâinile înaintea mulțimii, zicând: Nevinovat sunt de sângele Dreptului acestuia. Voi veți vedea. Iar tot poporul a răspuns și a zis: Sângele Lui asupra noastră și asupra copiilor noștri! Atunci le-a eliberat pe Baraba, iar pe Isus L-a biciuit și L-a dat să fie răstignit. Atunci ostașii dregătorului, ducând ei pe Isus în pretoriu, au adunat în jurul Lui toată cohorta, și dezbrăcându-L de toate hainele Lui, I-

au pus o hlamidă roșie. Și împletind o cunună de spini, I-au pus-o pe cap și în mâna Lui cea dreaptă trestie; și, îngenunchind înaintea Lui își băteau joc de El, zicând: Bucură-Te, regele iudeilor! Și scuipând asupra Lui, au luat trestia și-L băteau peste cap. Iar după ce L-au batjocorit, L-au dezbrăcat de hlamidă, L-au îmbrăcat cu hainele Lui și L-au dus să-L răstignească. Și ieșind, au găsit pe un om din Cirene, cu numele Simon; pe acesta l-au silit să ducă crucea Lui. Și venind la locul numit Golgota, care înseamnă Locul Căpățânii, I-au dat să bea vin amestecat cu fiere; și, gustând, nu a voit să bea. Iar după ce L-au răstignit, au împărțit hainele Lui, aruncând sorti, ca să se împlinească ceea ce s-a zis de prorocul: Împărțit-au hainele Mele între ei, iar pentru cămașa Mea au aruncat sorti. Și ostașii, șezând, Îl păzeau acolo. Și deasupra capului au pus vina Lui scrisă: Acesta este Isus, regele iudeilor. Atunci au fost răstigniți împreună cu El doi tâlhari, unul de-a dreapta și altul de-a stânga. Iar trecătorii Îl huleau, clătinându-și capetele, și zicând: Tu, Cel ce dă râmi templul și în trei zile îl zidești, mântuiește-Te pe Tine Însuși! Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, coboară-Te de pe cruce! Asemenea și arhierii, bătându-și joc de El, cu cărturarii și cu bătrânii, ziceau: Pe alții i-a mântuit, iar pe Sine nu poate să Se mântuiască! Dacă este regele lui Israel, să Se coboare acum de pe cruce, și vom crede în El. S-a încrezut în Dumnezeu: Să-L scape acum, dacă-L vrea pe El!

Căci a zis: Sunt Fiul lui Dumnezeu. În același chip Îl ocărau și tâlharii cei împreună-răstigniți cu El. Iar de la ceasul al șaselea, s-a făcut întuneric peste tot pământul, până la ceasul al nouălea. Iar în ceasul al nouălea a strigat Isus cu glas mare, zicând: *Eli, Eli, lama sabahtani?*, adică: Dumnezeuul Meu, Dumnezeuul Meu, pentru ce M-ai părăsit? Iar unii dintre cei ce stăteau acolo, auzind ziceau: Pe Ilie îl strigă Acesta. Și unul dintre ei, alergând îndată și luând un burete, și umplându-l de oțet și punându-l într-o trestie, Îi da să bea. Iar ceilalți ziceau: Lasă, să vedem dacă vine Ilie să-L mântuiască. Iar Isus, strigând iarăși cu glas mare, Și-a dat spiritul. Și iată, catapeteasma templului s-a sfâșiat în două de sus până jos, și pământul s-a cutremurat și pietrele s-au despiciat; Mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților adormiți s-au sculat. Și ieșind din morminte, după învierea Lui, au intrat în cetatea sfântă și s-au arătat multora. Iar sutașul și cei ce împreună cu el păzeau pe Isus, văzând cutremurul și cele întâmplăte, s-au înfricoșat foarte, zicând: Cu adevărat, Fiul lui Dumnezeu era Acesta! Și erau acolo multe femei, privind de departe, care urmaseră din Galileea pe Isus, slujindu-I, Între care era Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov și a lui Iosi, și mama fiilor lui Zevedeu.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Apoi:

Pașii mei îndreptează-i după cuvântul Tău, și să nu mă stăpânească nici o fărădelege. Mântuiește-mă de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile Lui. Fața Ta arat-o peste robul Tău și mă învață îndreptările Tale. Să se umple gura mea de lauda Ta, Doamne, ca să laud mărirea Ta, toată ziua mare cuviința Ta.

Poporul: **S**finte Dumnezeule... **M**ărire Tatălui...
Preasfântă Treime... **D**oamne, îndură-te spre noi...
Mărire Tatălui... **T**atăl nostru...

Preotul: **C**ă a ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Condac, glas 8

Pe Cel ce s-a răstignit pentru noi, veniți toți să-L laudăm; că pe Acesta L-a văzut Maria pe lemn și a zis: Deși rabzi răstignire, Tu ești Fiul și Dumnezeul meu.

Apoi:

Doamne, îndură-te spre noi (*de 3 ori*)

Cel ce în tot timpul și în toată ora, în cer și pe pământ ești închinat și preamărit, Hristoase Dumnezeule, îndelung răbdătorule, mult milostive și mult îndurate; care pe cei dreپți îi iubești și pe cei păcătoși îi miluiești, cel ce pe toți îi chemi la mântuire cu făgăduința bunătăților tale ce vor să fie. Însuți, Doamne, primește și rugăciunile noastre în ora aceasta și îndreaptă viața noastră spre poruncile tale. Sufletele noastre le sfințește, trupurile le curățește, judecățile le îndreaptă, gândurile le curățește și ne mântuiește de tot necazul, de rele și de durere. Ocolește-ne cu sfinții tăi îngeri, ca prin mijlocirea lor fiind păziți și povățuiți să ajungem la unitatea credinței și la cunoștința măririi tale celei neapropiate. Că binecuvântat ești în vecii vecilor. **Amin.**

Doamne, îndură-te spre noi (de 3 ori)

Mărire ... Și acum ...

Ceea ce ești mai onorată decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut:

pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Poporul: Întru numele Domnului, Părinte, binecuvântează.

Preotul: Dumnezeuule, îndură-te spre noi și ne binecuvântează; luminează fața ta peste noi și ne miluiește.

Poporul: Amin.

Apoi:
Rugăciunea aceasta

Hristoase, Lumina cea adevărată, Care luminezi și sfințești pe tot omul ce vine în lume, să se însemneze peste noi lumina feței Tale, ca într-însa să vedem lumina cea neapropiată. Și îndreptează pașii noștri spre lucrarea poruncilor Tale. Pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi.

Poporul: Amin.

ORA A III A

Poporul: Veniți să ne închinăm și să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru.

Psalmul 34

Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac mie strâmbătate; luptă împotriva celor ce se luptă cu mine;

Apucă arma și pavăza și scoală-Te întru ajutorul meu; Scoate sabia și închide calea celor ce mă prigonesc; spune sufletului meu:

Mântuirea ta sunt Eu! Să fie rușinați și înfrunțați cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce gândesc rău de mine.

Să fie ca praful în fața vântului și îngerul Domnului să-i necăjească.

Să fie calea lor întuneric și alunecare și îngerul Domnului să-i prigonească.

Că în zadar au ascuns de mine groapa lațului lor, în deșert au ocărât sufletul meu.

Să vină asupra lor lațul pe care nu-l cunosc și cursa pe care au ascuns-o să-i prindă pe ei; și chiar în lațul lor să cadă.

Iar sufletul meu să se bucure de Domnul, să se veselească de mântuirea lui.

Toate oasele mele vor zice: Doamne, cine este asemenea ție?

Cel ce izbăvește pe sărac din mâna celor mai tari decât el și pe sărac și pe sărman de cei ce-l răpesc pe el.

S-au sculat martori nedreți și de cele ce nu știam m-au întrebat. Răsplătit-au mie rele pentru bune și au vlăguit sufletul meu.

Iar eu, când mă supărau ei, m-am îmbrăcat cu sac și am smerit cu post sufletul meu și rugăciunea mea în sinul meu se va întoarce.

Ca și cu un vecin, ca și cu un frate al nostru așa de bine m-am purtat; ca și cum aș fi jelit și m-aș fi întristat, așa m-am smerit.

Dar împotriva mea s-au veselit și s-au adunat; adunatu-s-au împotriva mea cu bătași și n-am știut; risipiți au fost și nu s-au căit.

M-au ispitit, cu batjocură m-au batjocorit, au scrâșnit împotriva mea cu dinții lor.

Doamne, când vei vedea? întoarce sufletul meu dela fapta lor cea rea, de la lei, viața mea.

Lăuda-Te-voi, Doamne, în adunare mare, într-un popor numeros Te voi lăuda.

Să nu se bucure de mine cei ce mă dușmănesc pe nedrept, cei ce mă urăsc în zadar și fac semn cu ochii.

Că mie de pace îmi grăiau și asupra mea vicleșuguri gândeau. Lărgitu-și-au împotriva

mea gura lor; zis-au: Bine, bine, văzut-au ochii noștri.

Văzut-ai, Doamne, să nu taci; Doamne, nu Te depărta de la mine.

Scoală-Te, Doamne și ia aminte spre judecata mea, Dumnezeuul meu și Domnul meu, spre pricina mea.

Judecă-mă după dreptatea Ta, Doamne Dumnezeuul meu și să nu se bucure de mine.

Să nu zică întru inimile lor: Bine, bine, sufletului nostru, nici să zică: L-am înghițit pe el.

Să fie rușinați și înfrunțați deodată cei ce se bucură de necazurile mele; să se îmbrace cu rușine și ocară cei ce se laudă împotriva mea.

Să se bucure și să se veselească cei ce voiesc dreptatea mea și să spună pururea: Mărit să fie Domnul, Cel ce voiește pacea robului Său!"

Și limba mea va grăi dreptatea Ta, în toată ziua, lauda Ta.

Psalmul 108

Dumnezeule, lauda mea n-o ține sub tăcere. Că gura păcătosului și gura vicleanului asupra mea s-au deschis.

Grăit-au împotriva mea cu limbă vicleană și cu cuvinte de ură m-au înconjurat și s-au luptat cumine în zadar.

În loc să mă iubească, mă cleveteau, iar eu mă rugam. Pus-au împotriva mea rele în loc de bune și ură în locul iubirii mele.

Pune peste dânsul pe cel păcătos și diavolul să stea de-a dreapta lui.

Când se va judeca să iasă osândit, iar rugăciunea lui să se prefacă în păcat.

Să fie zilele lui puține și dregătoria lui să o ia altul; Să ajungă copiii lui orfani și femeia lui văduvă;

Să fie strămutați copiii lui și să cerșească; să fie scoși din curțile caselor lor;

Să smulgă cămătarul toată averea lui; să răpească străinii ostenele lui;

Să nu aibă sprijinitor și nici orfanii lui miluitor; Să piară copiii lui și într-un neam să se stingă numele lui;

Să se pomenească fărădelegea părinților lui înaintea Domnului și păcatul maicii lui să nu se șteargă;

Să fie înaintea Domnului pururea și să piară de pe pământ pomenirea lui, pentru că nu și-a adus aminte să facă milă.

Și a prigonit pe cel sărman, pe cel sărac și pe cel smerit cu inima, ca să-l omoare.

Și a iubit blestemul și va veni asupra lui; și n-a voit binecuvântarea și se va îndepărta de la el.

Și s-a îmbrăcat cu blestemul ca și cu o haină și a intrat ca apa înlăuntrul lui și ca untdelemnul în oasele lui.

Să-i fie lui ca o haină cu care se îmbracă și ca un brâu cu care pururea se încinge.

Aceasta să fie răsplata celor ce mă clevetesc pe mine înaintea Domnului și grăiesc rele împotriva sufletului meu.

Dar Tu, Doamne, fă cu mine milă, pentru numele Tău, că bună este mila Ta.

Izbăvește-mă, că sărac și sărman sunt eu și inima mea s-a tulburat înlăuntrul meu.

Ca umbra ce se înclină m-am trecut; ca bătaia de aripi a lăcustelor tremur.

Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit de lipsa untdelemnului și eu am ajuns lor ocară.

M-au văzut și au clătinat cu capetele lor. Ajută-mă, Doamne Dumnezeul meu, mântuiește-mă, după mila Ta, și să cunoască ei că mâna Ta este aceasta și Tu, Doamne, ai făcut-o pe ea.

Ei vor blestema și Tu vei binecuvânta. Cei ce se scoală împotriva mea să se rușineze, iar robul Tău să se veselească.

Să se îmbrace cei ce mă clevetesc pe mine cu ocară și cu rușinea lor ca și cu un veșmânt să se învelească.

Lăuda-voi pe Domnul foarte cu gura mea și
în mijlocul multora îl voi preamări pe El,

Că a stat de-a dreapta săracului, ca să
izbăvească sufletul lui de cei ce-l prigonesc.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeuule, după mare mila Ta,
și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge
fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale
și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii
Tale, le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi
albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.
Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru
ale mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.
Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.
Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide

și gura mea va vesti lauda Ta.
Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.
Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va
urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.
Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire ... **Ș**i acum ...

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeului
nostru, mărire ție.

Mărire Tatălui și Fiului și sfântului Spirit,

Tropar, glas 6

Doamne, iudeii Te-au osândit la moarte pe Tine, viața tuturor. Cei ce au trecut pe deștri Marea Roșie prin toiag, pe Cruce Te-au pironit, și cei ce au supt miere din piatră, fiere Ți-au adus. Dar Tu, de bunăvoie ai răbdat, ca să ne eliberezi pe noi din robia vrăjmașului; Hristoase Dumnezeule, mărire Ție.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată care ai odrăslit Rodul vieții; ție ne rugăm: Roagă-te, Stăpână, cu Sfinții Apostoli, să se mântuiască sufletele noastre.

Apoi, aceste tropare

De frica iudeilor s-a lepădat de Tine, Doamne, prietenul și cel de aproape al Tău, Petru, și, plângând, așa a strigat: Să nu treci cu tăcerea lacrimile mele; că am zis că voi păzi credința, Îndurate, și nu am păzit-o. Și pocăința noastră așa o primește și nemântuiește pe noi.

Stih: *Graiurile mele ascultă-le, Doamne, înțelege strigarea mea.*

Mai înainte de cinstita răstignire, ostașii batjocorindu-Te, Doamne, oștile cele înțelegătoare s-au înspăimântat. Că Te-ai încununat cu cunună de batjocură, Cel ce ai înfrumusețat pământul cu flori; și cu haină de ocară Te-ai îmbrăcat, Cel ce îmbraci cerul cu nori. Căci cu o rânduială ca aceasta s-a cunoscut milostivirea Ta, Hristoase, și marea milă, mărire Ție.

Stih: *Ia aminte la glasul rugăciunii mele.*

Mărire Tatălui și Fiului și sfântului Spirit,

Tropar glas 5

Când Te trăgeau spre cruce, așa ai strigat, Doamne: Pentru care lucru vreți să Mă răstigniți, iudeilor? Pentru că am întărit pe slăbănoșii voștri? Pentru că am înviat pe morții voștri, ca din somn? Pe aceea ce-i curgea sânge am tămăduit-o. Pe cananeianca am miluit-o. Pentru care lucru vreți să Mă ucideți, iudeilor? Dar veți vedea pe Hristos, pe Care Îl împungeți acum, călcătorilor de lege.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Când Te trăgeau spre cruce, așa ai strigat, Doamne: Pentru care lucru vreți să Mă răstigniți, iudeilor? Pentru că am întărit pe slăbănoșii voștri? Pentru că am înviat pe morții voștri, ca din somn? Pe aceea ce-i curgea sânge o am tămăduit. Pe cananeianca am miluit-o. Pentru care lucru vreți să Mă ucideți, iudeilor? Dar veți vedea pe Hristos, pe Care Îl împungeți acum, călcătorilor de lege.

Prochimen, glas 4

Că eu spre bătași gata sunt și durerea mea înaintea mea este pururea. (Ps. 37, 17)

Stih: *Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iușimea Ta să mă cerți. (Ps. 6, 1)*

Că eu spre bătași gata sunt și durerea mea înaintea mea este pururea. (Ps. 37, 17)

Preotul: **Î**nțelepciune!

Din Prorocia lui Isaia (50, 4-11), citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Domnul Dumnezeu Mi-a dat Mie limbă de ucenic, ca să știu să grăiesc celor deznădăjduiți. În fiecare dimineață El deșteaptă, trezește urechea Mea, ca să ascult ca un ucenic. Domnul Dumnezeu Mi-a deschis urechea, dar Eu nu M-am împotrivit și nici nu M-am dat înapoi. Spatele l-am dat spre bătași și obrajii Mei spre palmuri, și fața Mea nu am ferit-o de rușinea scuișoarelor. Și Domnul Dumnezeu Mi-a venit în ajutor și n-am fost făcut de ocară. De aceea am și întărit fața Mea ca o cremene, căci știam că nu voi fi făcut de ocară. Apărătorul Meu este aproape. Cine se judecă cu Mine? Să ne măsurăm împreună! Cine este potrivnicul Meu? Să se apropie. Iată, Domnul Dumnezeu Îmi este întru ajutor; cine Mă va osândi? Iată, ca un veșmânt veci toți se vor prăpădi și molia îi va mânca! Cine din voi se teme de Domnul să asculte glasul Slugii Sale! Cel care umblă în întuneric și fără lumină să nădăjduiască întru numele Domnului și să se biziue pe Dumnezeul lui! Voi toți, care aprindeți focul și pregătiți săgeți arzătoare, aruncați-vă în focul săgeților voastre pe care l-ați aprins! Din mâna Mea vi se întâmplă una ca aceasta; pe patul durerii veți fi culcați!

Preotul: Înțelepciune!

**Din Epistola către Romani
(5, 6-10) a Sfântului Apostol Pavel citire:**

Preotul: Să luăm aminte.

Fraților, Hristos, încă fiind noi neputincioși, la timpul hotărât a murit pentru cei necredincioși. Căci cu greu va muri cineva pentru un drept; dar pentru cel bun poate se hotărăște cineva să moară. Dar Dumnezeu își arată dragostea Lui față de noi prin aceea că, pentru noi, Hristos a murit când noi eram încă păcătoși. Cu atât mai vărtos, deci, acum, fiind îndreptați prin sângele Lui, ne vom izbăvi prin El de mânie. Căci dacă, pe când eram vrăjmași, ne-am împăcat cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu atât mai mult, împăcați fiind, ne vom mântui prin viața Lui.

Preotul: Pace ție, cititorule!

Lectorul: Și Spiritului tău. Aliluia. Aliluia. Aliluia.

Apoi:

Preotul: Înțelepciune, drepti, să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Marcu, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a după Marcu (15, 16-41)

În vremea aceea, ostașii L-au dus înăuntrul curții, adică în pretoriu, și au adunat toată cohorta. Și L-au îmbrăcat în purpură și împletindu-I o cunună de spini I-au pus-o pe cap. Și au început să se plece în fața Lui, zicând: Bucură-Te regele iudeilor! Și-L băteau peste cap cu o trestie și-L scuiپau și, căzând în genunchi, I se închinau. Și după ce L-au batjocorit, L-au dezbrăcat de purpură și L-au îmbrăcat cu hainele Lui. Și L-au dus afară ca să-L răstignească. Și au silit pe un trecător, care venea din țarină, pe Simon Cirineul, tatăl lui Alexandru și al lui Ruf, ca să ducă crucea Lui. Și L-au dus la locul zis Golgota, care se tĂlmăcește Locul Căpățanii. Și I-au dat să bea vin amestecat cu smirnă, dar El n-a luat. Și L-au răstignit și au împărțit între ei hainele Lui, aruncând sorți pentru ele, care ce să ia. Iar când L-au răstignit, era ceasul al treilea. Și vina Lui era scrisă deasupra: Regele iudeilor. Și împreună cu El au răstignit doi tâlhari: unul de-a dreapta și altul de-a stânga Lui. Și s-a împlinit Scriptura care zice: Cu cei fără de lege a fost socotit. Iar cei ce treceau pe acolo Îl huleau, clătinându-și capetele și zicând: Tu! Cel care dărâmi templul și în trei zile îl zidești. Mântuiește-Te pe Tine Însuți, coborându-Te de pe cruce! De asemenea și arhierii, batjocorindu-L între ei,

împreună cu cărturarii, ziceau: Pe alții a mântuit, dar pe Sine nu poate să Se mântuiască! Hristos, regele lui Israel, să Se coboare de pe cruce, ca să vedem și să credem. Și cei împreună răstigniți cu El Îl ocărau. Iar când a fost ceasul al șaselea, întuneric s-a făcut peste tot pământul până la ceasul al nouălea. Și la al nouălea ceas, a strigat Isus cu glas mare: *Eloi, Eloi, lama sabahtani?*, care se tâlmăcește: Dumnezeu Meu, Dumnezeu Meu, de ce M-ai părăsit? Iar unii din cei ce stăteau acolo, auzind, ziceau: Iată, îl strigă pe Ilie. Și, alergând, unul a înmuiat un burete în oțet, l-a pus într-o trestie și I-a dat să bea, zicând: Lăsați să vedem dacă vine Ilie ca să-L coboare. Iar Isus, scoțând un strigăt mare, Și-a dat spiritul. Și catapeteasma templului s-a rupt în două, de sus până jos. Iar sutașul care stătea în fața Lui, văzând că astfel Și-a dat spiritul, a zis: Cu adevărat omul acesta era Fiul lui Dumnezeu! Și erau și femei care priveau de departe; între ele: Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov și a lui Iosi, și Salomeea, Care, pe când era El în Galileea, mergeau după El și Îi slujeau, și multe altele care se suiseră cu El la Ierusalim.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Apoi:

Domnul Dumnezeu bine este cuvântat, bine este cuvântat Domnul din zi în zi; să ne îndrepteze

pe drumul cel bun Dumnezeu mântuirii noastre,
Dumnezeul nostru, Dumnezeu a mântuirii.

Poporul: Sfinte Dumnezeule... Mărire Tatălui...
Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi...
Mărire Tatălui... Tatăl nostru...

Preotul: Că a ta este împărăția și puterea și
mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit,
acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condac, glas 8

Pe Cel ce s-a răstignit pentru noi, veniți toți
să-L laudăm; că pe Acesta L-a văzut Maria pe
lemn și a zis: Deși rabzi răstignire, Tu ești Fiul și
Dumnezeul meu.

Apoi:

Doamne, îndură-te spre noi (de 3 ori)

Cel ce în tot timpul și în toată ora, în cer și pe
pământ ești închinat și preamărit, Hristoase
Dumnezeule, îndelung răbdătorule, mult milostive
și mult îndurate; care pe cei dreپți îi iubești și pe
cei păcătoși îi miluiești, cel ce pe toți îi chemi la

mântuire cu făgăduința bunătăților tale ce vor să fie. Însuți, Doamne, primește și rugăciunile noastre în ora aceasta și îndreaptă viața noastră spre poruncile tale. Sufletele noastre le sfințește, trupurile le curățește, judecățile le îndreaptă, gândurile le curățește și ne mântuiește de tot necazul, de rele și de durere. Ocolește-ne cu sfinții tăi îngeri, ca prin mijlocirea lor fiind păziți și povățuiți să ajungem la unitatea credinței și la cunoștința măririi tale celei neapropiate. Că binecuvântat ești în vecii vecilor. **Amin.**

Doamne, îndură-te spre noi (de 3 ori)

Mărire ... Și acum ...

Ceea ce ești mai onorată decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut: pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Poporul: Întru numele Domnului, Părinte, binecuvântează.

Preotul: Dumnezeuule, îndură-te spre noi și ne binecuvântează; luminează fața ta peste noi și ne miluiește.

Poporul: Amin.

*Apoi:
Rugăciunea aceasta*

Stăpâne Dumnezeuule, **Părinte** atotputernice, **Doamne Fiule**, **Unule-Născut**, **Isuse Hristoase** și **Spirite Sfinte**, o **Dumnezeire**, o **Putere**, miluiește-mă pe mine păcătosul; și cu judecățile care știi, mântuiește-mă pe mine nevrednicul robul Tău; că binecuvântat ești în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

ORA A VIA

Poporul: Veniți să ne închinăm și să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru.

Psalmul 53

Dumnezeule, întru numele Tău mântuiește-mă și întru puterea Ta mă judecă.

Dumnezeule, auzi rugăciunea mea, ia aminte cuvintele gurii mele!

Că străinii s-au ridicat împotriva mea și cei tari au căutat sufletul meu și n-au pus pe Dumnezeu înaintea lor.

Dar iată, Dumnezeu ajută mie și Domnul este sprijinul sufletului meu.

Întoarce-va cele rele vrăjmașilor mei; cu adevărul Tău îi vei pierde pe ei.

De bunăvoie voi jertfi ție; lăuda-voi numele Tău, Doamne, că este bun, Că din tot necazul m-ai izbăvit și spre vrăjmașii mei a privit ochiul meu.

Psalmul 139

Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean și de omul nedrept mă izbăvește,

Care gândeau nedreptate în inimă, toată ziua îmi duceau război.

Ascuțit-au limba lor ca a șarpelui; venin de aspidă sub buzele lor.

Păzește-mă, Doamne, de mâna păcătosului; scoate-mă de la oamenii nedreți, care au gândit să împiedice pașii mei.

Pusu-mi-au cei mândri cursă mie și funii; curse au întins picioarelor mele; pe cărare mi-au pus pietre de poticneală.

Zis-am Domnului: Dumnezeuul meu ești Tu, ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele.

Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, umbrit-ai capul meu în zi de război.

Să nu mă dai pe mine, Doamne, din pricina poftei mele, pe mina păcătosului; viclenit-au împotriva mea; să nu mă părăsești, ca să nu se trufească.

Vârful lațului lor, osteneala buzelor lor să-i acopere pe ei! Să cadă peste ei cărbuni aprinși; în foc aruncă-i pe ei, în neazuri, pe care să nu le poată răbda.

Bărbatul limbut nu se va îndrepta pe pământ; pe omul nedrept răutatea îl va duce la pieire.

Știu că Domnul va face judecată celui sărac și dreptate celor sărmani;

Iar dreptii vor lăuda numele Tău și vor locui cei dreți în fața Ta.

Psalmul 90

Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui.

Va zice Domnului: Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul.

Că El te va mântui din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător.

Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui.

Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, De lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie într-o amiază.

Cădea-vor de-a stânga ta o mie și zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia.

Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea.

Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție.

Nu vorveni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău.

Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău.

Peste aspidă și vasilisc vei pași și vei călca peste leu și peste balaur.

Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu.

Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi preamări.

Cu lungime de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mântuirea Mea.

Mărire ... Și acum ...

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Mărire Tatălui și Fiului și sfântului Spirit,

Tropar, glas 2

Mântuire ai lucrat în mijlocul pământului, Hristoase Dumnezeule; pe Cruce ai întins preacuratele Tale mâini, adunând toate neamurile cele ce grăiesc: Doamne, mărire Ție.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Că nu avem îndrăznire pentru multe păcatele noastre, tu, pe Cel ce S-a născut din tine roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; că mult poate rugăciunea Maicii spre îmblânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoșilor, Preacurată, că milostiv este și poate să mântuiască, Cel ce a primit a pătimi pentru noi.

Apoi, aceste tropare glas 8

Acestea zice Domnul către iudei: Poporul Meu, ce am făcut vouă? Sau cu ce v-am supărat pe voi? Pe orbii voștri i-am luminat, pe cei leproși i-am curățit, pe bărbatul cel ce era în pat l-am îndreptat. Poporul Meu, ce am făcut vouă? Și cu ce Mi-ați răsplătit? În loc de mană, cu fiere; în loc de apă, cu oțet; în loc ca să Mă iubiți, pe Cruce M-ați pironit. De acum nu voi mai răbda; chema-voi neamurile Mele și acelea Mă vor preamări împreună cu Tatăl și cu Spiritul, și Eu voi dărui viață veșnică.

stih: *Dat-au spre mâncarea Mea fiere și spre setea Mea M-au adăpat cu oțet.*

Legiuitorii lui Israel, iudei și farisei, ceata Apostolilor strigă către voi: Iată Templul pe Care voi l-ați stricat, iată

Mielul pe Care L-ați răstignit și L-ați dar mormântului, S-a sculat cu puterea Sa. Nu vă înșelați iudeilor, că iată Cel ce v-a mântuit prin mare și în pustie v-a hrănit, Acesta este viața și lumina și pacea lumii.

Stih: *Mântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.*

Legiuitorii lui Israel, iudei și farisei, ceata Apostolilor strigă către voi: Iată Templul pe Care voi l-ați stricat, iată Mielul pe Care L-ați răstignit și L-ați dar mormântului, S-a sculat cu puterea Sa. Nu vă înșelați iudeilor, că iată Cel ce v-a mântuit prin mare și în pustie v-a hrănit, Acesta este viața și lumina și pacea lumii.

Mărire Tatălui și Fiului și sfântului Spirit,

Veniți, popoare, purtătoare de Hristos, să vedem ce s-a sfătuit Iuda vânzătorul cu preoții cei fără de lege asupra Mântuitorului nostru. Astăzi au făcut vinovat morții pe Cuvântul cel fără de moarte, și dându-L lui Pilat L-au răstignit în locul

Căpățâni. Acestea pătimind a strigat Mântuitorul nostru, zicând: Iartă-le lor, Părinte, păcatul acesta, ca să cunoască neamurile Învierea Mea cea din morți.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Veniți, popoare, purtătoare de Hristos, să vedem ce s-a sfătuit Iuda vânzătorul cu preoții cei fără de lege asupra Mântuitorului nostru. Astăzi au făcut vinovat morții pe Cuvântul cel fără de moarte, și dându-L lui Pilat L-au răstignit în locul Căpățâni. Acestea pătimind a strigat Mântuitorul nostru, zicând: Iartă-le lor, Părinte, păcatul acesta, ca să cunoască neamurile Învierea Mea cea din morți.

Prochimen, glas 4

Doamne, Dumnezeuul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul. (Ps. 8, 1)

Stih: Că s-a înălțat mărirea Ta mai presus de ceruri.

Doamne, Dumnezeul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul. (Ps. 8, 1)

Preotul: Înțelepciune!

Din Prorocia lui Isaia (52, 13-54,1), citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Iată că Sluga Mea va propăși, Se va sui, mare Se va face și Se va înălța pe culmile măririi! Precum mulțis-au înspăimântat de El - așa de schimonosită li era înfățișarea Lui, și chipul Lui atât de fără asemănare cu oamenii, tot așa va fi pricină de uimire pentru multe popoare; înaintea Lui regii vor închide gura, că acum văd ceea ce nu li s-a spus, și înțeleg ceea ce n-au auzit. Cine va crede ceea ce noi am auzit și brațul Domnului cui se va descoperi? Crescut-a înaintea Lui ca o odraslă, și ca o rădăcină în pământ uscat; nu avea nici chip, nici frumusețe, ca să ne uităm la El, și nici o înfățișare, ca să ne fie drag. Disprețuit era și cel din urmă dintre oameni; om al durerilor și cunoscător al suferinței, unul înaintea căruia să-ți acoperi fața; disprețuit și nebăgat în seamă. Dar El a luat asupra-și durerile

noastre și cu suferințele noastre S-a împovărat. Și noi îl socoteam pedepsit, bătut și chinuit de Dumnezeu, dar El fusese străpuns pentru păcatele noastre și zdrobit pentru fărădelegile noastre. El a fost pedepsit pentru mântuirea noastră și prin rănile Lui noi toți ne-am vindecat. Toți umblam rătăciți ca niște oi, fiecare pe calea noastră, și Domnul a făcut să cadă asupra Lui fărădelegile noastre ale tuturor. Chinuit a fost, dar S-a supus și nu și-a deschis gura Sa; ca un miel spre junghiere s-a adus și ca o oaie fără de glas înaintea celor ce o tund, așa nu și-a deschis gura Sa. Întru smerenia Lui judecata Lui s-a ridicat și neamul Lui cine îl va spune? Că s-a luat de pe pământ viața Lui! Pentru fărădelegile poporului Meu a fost adus spre moarte. Mormântul Lui a fost pus lângă cei fără de lege și cu cei făcători de rele, după moartea Lui, cu toate că nu săvârșise nici o nedreptate și nici înșelăciune nu fusese în gura Lui. Dar a fost voia Domnului să-L zdrobească prin suferință. Și fiindcă și-a dat viața ca jertfă pentru păcat, va vedea pe urmașii Săi, își va lungi viața și lucrul Domnului în mâna Lui va propăși. Scăpat de chinurile sufletului Său, va vedea rodul ostanelilor Sale și de mulțumire Se va sătura. Prin suferințele Lui, Dreptul, Sluga Mea, va îndrepta pe mulți, și fărădelegile lor le va lua asupra Sa. Pentru aceasta îi voi da partea Sa printre cei mari și cu cei puternici va împărți prada, ca răsplată că și-a dat sufletul Său spre moarte și cu cei făcători de rele a

fost numărat. Că El a purtat fărădelegile multora și pentru cei păcătoși și-a dat viața. Veselește-te, cea stearpă, care nu nașteai, dă glas și strigă tu care nu te-ai zvârcolit în dureri de naștere, căci mai mulți sunt fiii celei părăsite, decât ai celei cu bărbat, zice Domnul.

Preotul: **Î**nțelepciune!

**Din Epistola către Evrei
(2, 11-18) citire:**

Preotul: **S**ă luăm aminte.

Fraților, și Cel ce sfințește și cei ce se sfințesc, dintr-Unul sunt toți; de aceea nu se rușinează să-i numească pe ei frați, zicând: Spune-voi fraților mei numele Tău. În mijlocul adunării Te voi lăuda. Și iarăși: Eu voi fi încrezător în El; și iarăși: Iată Eu și pruncii pe care Mi i-a dat Dumnezeu. Deci, de vreme ce pruncii s-au făcut părtași sângelui și trupului, în același fel și El S-a împărtășit de acestea, ca să surpe prin moartea Sa pe cel ce are stăpânirea morții, adică pe diavolul, și să izbăvească pe acei pe care frica morții îi ținea în robie toată viața. Căci, într-adevăr, nu a luat firea îngerilor, ci sămânța lui Avraam a luat. Pentru aceea, dator era întru toate să Se asemene fraților, ca să fie

milostiv și credincios arhiereu în cele către Dumnezeu, pentru curățirea păcatelor poporului. Căci prin ceea ce a pățimit, fiind El însuși ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

Preotul: Pace ție, cititorule!

Lectorul: Și Spiritului tău. Aliluia. Aliluia. Aliluia.

Apoi:

Preotul: Înțelepciune, drepti, să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Luca, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a după Luca (23, 32-49)

În vremea aceea, erau duși și alții, doi făcători de rele, ca să-i omoare împreună cu El. Și când au ajuns la locul ce se cheamă al Căpățânii, L-au răstignit acolo pe El și pe făcătorii de rele, unul de-a dreapta și unul de-a stânga. Iar Isus zicea: Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce fac. Și împărțind hainele Lui, au aruncat sorți. Și sta poporul privind, iar căpeteniile își băteau joc de El, zicând: Pe alții i-a mântuit; să Se mântuiască și pe Sine Însuși, dacă El este Hristosul, alesul lui Dumnezeu.

Și Îl luau în răs și ostașii care se apropiau, aducându-I oțet. Și zicând: Dacă Tu ești regele iudeilor, mântuiește-Te pe Tine Însuți! Și deasupra Lui era scris cu litere grecești, latinești și evreiești: Acesta este regele iudeilor. Iar unul dintre făcătorii de rele răstigniți, Îl hulea zicând: Nu ești Tu Hristosul? Mântuiește-Te pe Tine Însuți și pe noi. Și celălalt, răspunzând, îl certa, zicând: Nu te temi tu de Dumnezeu, că ești în aceeași osândă? Și noi pe drept, căci noi primim cele cuvenite după faptele noastre; Acesta însă n-a făcut nici un rău. Și zicea lui Isus: Pomenește-mă, Doamne, când vei veni în Împărăția Ta. Și Isus i-a zis: Adevărat grăiesc ție, astăzi vei fi cu Mine în rai. Și era acum ca la ceasul al șaselea și întuneric s-a făcut peste tot pământul până la ceasul al nouălea. Când soarele s-a întunecat; iar catapeteasma templului s-a sfâșiat pe la mijloc. Și Isus, strigând cu glas tare, a zis: Părinte, în mâinile Tale încredințez spiritul Meu. Și acestea zicând, Și-a dat spiritul. Iar sutașul, văzând cele ce s-au făcut, a preamărit pe Dumnezeu, zicând: Cu adevărat, Omul Acesta drept a fost. Și toate mulțimile care veniseră la această priveriște, văzând cele întâmplate, se întorceau bătându-și pieptul. Și toți cunoscuții Lui, și femeile care Îl însoțiseră din Galileea, stăteau departe, privind acestea.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Apoi:

Degradă să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte. Ajută-ne nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru mărirea numelui Tău. Doamne, izbăvește-ne pe noi, și curățește păcatele noastre pentru numele Tău.

Poporul: **S**finte Dumnezeule... **M**ărire Tatălui...
Preasfântă Treime... **D**oamne, îndură-te spre noi...
Mărire Tatălui... **T**atăl nostru...

Preotul: **C**ă a ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Condac, glas 8

Pe Cel ce s-a răstignit pentru noi, veniți toți să-L laudăm; că pe Acesta L-a văzut Maria pe lemn și a zis: Deși rabzi răstignire, Tu ești Fiul și Dumnezeul meu.

Apoi:

Doamne, îndură-te spre noi (*de 3 ori*)

Cel ce în tot timpul și în toată ora, în cer și pe pământ ești închinat și preamărit, Hristoase Dumnezeule, îndelung răbdătorule, mult milostive și mult îndurate; care pe cei dreپți îi iubești și pe cei păcătoși îi miluiești, cel ce pe toți îi chemi la mântuire cu făgăduința bunătăților tale ce vor să fie. Înșuți, Doamne, primește și rugăciunile noastre în ora aceasta și îndreaptă viața noastră spre poruncile tale. Sufletele noastre le sfințește, trupurile le curățește, judecățile le îndreaptă, gândurile le curățește și ne mântuiește de tot necazul, de rele și de durere. Ocolește-ne cu sfinții tăi îngeri, ca prin mijlocirea lor fiind păziți și povățuiți să ajungem la unitatea credinței și la cunoștința măririi tale celei neapropiate. Că binecuvântat ești în vecii vecilor. **Amin.**

Doamne, îndură-te spre noi (de 3 ori)

Mărire ... Și acum ...

Ceea ce ești mai onorată decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut:

pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Poporul: **Î**ntru numele Domnului, Părinte, binecuvântează.

Preotul: **D**umnezeule, îndură-te spre noi și ne binecuvântează; luminează fața ta peste noi și ne miluiește.

Poporul: **A**min.

Apoi:

Rugăciunea aceasta

Dumnezeule și Doamne al puterilor și a toată făptura Ziditorule; Care pentru milostivirea milei Tale celei neasemănate, pe Unul-Născut Fiul Tău, pe Domnul nostru Isus Hristos, L-ai trimis spre mântuirea neamului nostru; și prin cinstită Crucea Lui zăpășul păcatelor noastre l-ai rupt, și ai biruit întru El stăpâniile și puterile întunericului, Înșuți, Stăpâne, Iubitorule de oameni, primește și aceste rugăciuni de mulțumire și de cerere, ale noastre, ale păcătoșilor; și ne mântuiește pe noi de toată căderea în păcat cea de tot pierzătoare și întunecată; și de toți cei ce caută să ne facă nouă rău, văzuți și nevăzuți vrăjmași. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre, și nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri rele; ci cu dorirea Ta

rănește sufletele noastre. Ca spre Tine totdeauna căutând și cu lumina cea de la Tine povățuiți fiind, la Tine, lumina cea neapropiată și pururea fiitoare privind, neîncetată mărturisire și mulțumire Ție să înălțăm, Tatălui celui fără de început, împreună cu Unul-Născut Fiul Tău și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Spiritul Tău, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

ORA A IX A

Poporul: **Veniți** să ne închinăm și să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru.

Psalmul 68

Mântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

Afundatu-m-am în noroiul adâncului, care n-are fund;

Întrat-am în adâncurile mării și furtuna m-a
potopit.

Ostenit-am strigând, amorțit-a gâtlejul meu,
slăbit-au ochii mei nădăduind spre Dumnezeul
meu.

Înmulțitu-s-au mai mult decât perii capului
meu cei ce mă urăsc pe mine în zadar.

Întăritu-s-au dușmanii mei, cei ce mă
prigonesc pe nedrept; cele ce n-am răpit, pe
acelea le-am plătit.

Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea
și greșelile mele de la Tine nu s-au ascuns.

Să nu fie rușinați, din pricina mea, cei ce Te
așteaptă pe Tine, Doamne, Doamne al puterilor,
nici înfrunțați pentru mine, cei ce Te caută pe
Tine, Dumnezeul lui Israel.

Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a
batjocura obrazul meu.

Înstrăinat am fost de frații mei și străin fiilor
maicii mele;
Că râvna casei Tale m-a mâncat, și ocările celor
ce Te ocărăsc pe Tine au căzut asupra mea.

Și mi-am smerit cu postul sufletul meu și mi-a
fost spre ocară mie.

Și m-am îmbrăcat cu sac și am ajuns pentru ei
de batjocură.

Împotriva mea grăiau cei ce ședeau în porți și
despre mine cântau cei ce beau vin.

Iar eu întru rugăciunea mea către Tine,
Doamne, am strigat la timp bineplăcut.

Dumnezeule, întru mulțimea milei auzi-mă,
întru adevărul milei Tale.

Mântuiește-mă din noroi, ca să nu mă afund;
izbăvește-mă de cei ce mă urăsc și din adâncul
apelor,

Ca să nu mă înece furtuna apei, nici să nu mă
înghită adâncul, nici să-și închidă peste mine
adâncul gura lui.

Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta; după
mulțimea îndurărilor Tale.

Să nu-ți întorci fața Ta de la credinciosul Tău, că
mă necăjesc. Degrabă mă auzi.

Ia aminte la sufletul meu și-l mântuiește pe el;
din mâinile dușmanilor izbăvește-mă,

Că Tu cunoști ocara mea și rușinea mea și
înfruntarea mea;

Înaintea Ta sunt toți cei ce mă necăjesc. Zdrobit a
fost sufletul meu de ocări și necaz,

Și am așteptat pe cel ce m-ar milui și nu era, și pe
cei ce m-ar mângâia și nu i-am aflat.

Și mi-au dat spre mâncarea mea fiere și în setea
mea m-au adăpat cu oțet.

Facă-se masa lor înaintea lor cursă, răsplătire și
sminteală;

Să se întunece ochii lor, ca să nu vadă, și spinarea
lor pururi o gârbovește;

Varsă peste dânșii urgia Ta și mânia urgiei Tale
să-i cuprindă pe ei;

Facă-se curtea lor pustie și în locașurile lor să nu
fie locuitori;

Că pe care Tu l-ai bătut, ei l-au prigonit, și au
înmulțit durerea rănilor lui.

Adaugă fărădelege la fărădelegea lor, și să nu intre
întru dreptatea Ta;

Șterși să fie din cartea celor vii și cu cei dreپți să
nu se scrie.

Sărac și îndurerat sunt eu; mântuirea Ta,
Dumnezeule, să mă sprijinească!

Lăuda-voi numele Dumnezeului meu, cu cântare,
și-L voi preamări pe El cu laudă.

Și-I va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât
vițelul tânăr, căruia îi cresc coarne și unghii.

Să râdă săracii și să se veselească; cântați lui
Dumnezeu și viu ută spre mine. va fi sufletul
vostru!

Că a auzit pe cei săraci Domnul, și pe cei ferecați
în obezi ai săi nu i-a urgisit.

Să-L laude pe El cerurile și pământul, marea și
toate câte se târăsc în ea.

Că Dumnezeu va mântui Sionul și se vor zidi
cetățile Iudeii, și vor locui acolo și-l vor moșteni
pe el;

Și semeția credincioșilor Lui îl va stăpâni pe el
și cei ce iubesc numele Lui vor locui în el.

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte!
Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te!

Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută
sufletul meu;

Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce îmi
voiesc mie rele;

Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc
mie: Bine, bine!

Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei
ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică
pururi cei ce iubesc mântuirea Ta: Mărit să fie
Domnul!

Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-
mă!

Ajutorul meu și Răscumpărătorul meu ești Tu;
Doamne nu întârzia!

Psalmul 85

Pleacă, Doamne, urechea Ta și mă auzi, că sărac
și necăjit sunt eu.

Păzește sufletul meu, căci cuvios sunt;
mântuiește, Dumnezeul meu, pe robul Tău, pe
cel ce nădăjduiește în Tine.

Miluieste-mă, Doamne, că spre Tine voi striga
toată ziua.

Veselește sufletul robului Tău, că spre Tine,
Doamne, am ridicat sufletul meu.

Că Tu, Doamne, bun și blând ești și mult-
milostiv tuturor celor ce Te cheamă pe Tine.

Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte la
glasul cererii mele.

În ziua necazului meu am strigat către Tine, că
m-ai auzit.

Nu este asemenea Ție între dumnezei, Doamne,
și nici fapte nu sunt ca faptele Tale.

Veni-vor toate neamurile pe care le-ai făcut și se
vor închina înaintea Ta, Doamne, și vor mări
numele Tău.

Că mare ești Tu, Cel ce faci minuni, Tu ești
singurul Dumnezeu.

Povățuiește-mă, Doamne, pe calea Ta și voi merge
întru adevărul Tău; veselească-se inima mea, ca
să se teamă de numele Tău.

Lăuda-Te-voi, Doamne, Dumnezeuul meu, cu toată
inima mea și voi mări numele Tău în veac.

Că mare este mila Ta spre mine și ai izbăvit
sufletul meu din iadul cel mai de jos.

Dumnezeule, călcătorii de lege s-au sculat asupra
mea și adunarea celor tari a căutat sufletul meu
și nu Te-au pus pe Tine înaintea lor.

Dar Tu, Doamne, Dumnezeu îndurat și milostiv
ești; îndelung-răbdător și mult-milostiv și
adevărat.

Caută spre mine și mă miluiește, dă tăria Ta slugii
Tale și mântuiește pe fiul slujnicei Tale.

Fă cu mine semn spre bine, ca să vadă cei ce mă
urăsc și să se rușineze, că Tu, Doamne, m-ai ajutat
și m-ai mângâiat.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

**Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului
nostru, mărire ție.**

Poporul: Doamne îndură-te spre noi *(de 3 ori)*

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Tropar, glas 8

Văzând tâlharul pe Începătorul vieții pe Cruce spânzurând, a zis: De n-ar fi fost Dumnezeu Cel ce S-a întrupat, Care cu noi s-a răstignit, nu și-ar fi ascuns soarele razele sale, nici nu s-ar fi clătinat pământul, cutremurându-se. Ci, Cel ce toate le-ai suferit, pomenește-mă, Doamne, în Împărăția Ta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei, glas 8

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară, și răstignire ai răbdat, Bunule, Care cu moartea pe moarte ai prădat și învierea ai arătat, ca un Dumnezeu nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primește pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi; și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul deznădăjduit.

Și se cântă trei tropare din cele douăsprezece, glas 7, repetându-le:

Spaimă era a vedea pe Făcătorul cerului și al pământului spânzurat pe Cruce, soarele întunecându-se și ziua iarăși în noapte schimbându-se, și pământul scoțând afară din morminte trupurile morților. Cu care ne închinăm Ție, mântuiește-ne pe noi.

Stih: Împărțit-au hainele Mele loruși și pentru cămașa Mea au aruncat sorții (Ps. 21,20).

Și această stihiră, glas 2

Când au pironit pe Cruce cei fără de lege pe Domnul măririi, a strigat către dânșii: Cu ce v-am mâhnit pe voi? Sau cu ce v-am mâniat? Mai înainte de Mine cine v-a izbăvit pe voi din necaz? Și acum pentru ce-Mi răsplățiți Mie cu cele rele în loc de bune? În locul stâlpului celui de foc, pe Cruce M-ați pironit; în locul norului, mormânt Mi-ați săpat; în loc de mană, Mi-ați adus fiere; în loc de apă, cu oțet M-ați adăpat. De acum voi chema alte neamuri și acelea Mă vor preamări, împreună cu Tatăl și cu Sfântul Spirit.

Mărire..., Și acum..., glas 6

Astăzi s-a spânzurat pe lemn Cel ce a spânzurat pământul pe ape. Cu cunună de spini s-

a încununat Împăratul îngerilor. Cu porfiră mincinoasă s-a îmbrăcat Cel ce îmbracă cerul cu nori. Lovire peste obraz a luat Cel ce a eliberat în Iordan pe Adam. Cu piroane s-a pironit mirele Bisericii. Cu suliță s-a împuns Fiul Fecioarei, Închinămu-ne patimilor Tale, Hristoase! Arată-ne nouă și mărită învierea Ta.

Preotul: **S**ă luăm aminte. Pace tuturor!

Lectorul: **Ș**i spiritului tău.

Prochimen, glas 6

Zis-a cel nebun în inima sa: Nu este Dumnezeu (**Ps. 13, 1**).

Stih: **Nu este cel ce face bine, nu este până la unul (Ps. 13, 1).**

Zis-a cel nebun în inima sa: Nu este Dumnezeu (**Ps. 13, 1**).

Preotul: **Î**nțelepciune!

Din Profetia lui Ieremia (11,16-23; 12,1-5,9-11,14-15), citire:

Preotul: **S**ă luăm aminte.

Domnul mi-a descoperit ca să știu și mi-a arătat faptele lor. Eu însă, ca un miel blând, dus la înjunghiere, nici nu știam ca ei urzesc gânduri rele împotriva mea, zicând: Să-i punem lemn otrăvit în mâncarea lui și să-l smulgem de pe pământul celor vii, pentru ca nici numele să nu i se mai pomenească. Dar Tu, Doamne al puterilor, Judecătorul cel drept, Cel ce cerci inimile și rărunchii, dă-mi să vadă răzbunarea Ta asupra lor, pentru că Ți-am încredințat pricina mea. De aceea, așa zice Domnul despre oamenii din Anatot, care caută sufletul meu și zice: Nu mai profeți în numele Domnului, ca să nu mori de mâinile noastre. De aceea, așa zice Domnul Savaot: Iată, îi voi cerceta și tinerii lor vor muri de sabie, iar fiii lor și fiicele lor vor muri de foame; nu va scăpa nici unul din ei, căci voi aduce nenorocire asupra oamenilor din Anatot, în anul cercetării lor. De voi intra la judecată cu Tine, Doamne; dreptatea va fi de partea Ta, și totuși, despre dreptate vreau să grăiesc cu Tine: Pentru ce calea necredincioșilor este cu izbândă și pentru ce toți călcătorii de lege sunt în fericire? Tu i-ai sădit și ei au prins rădăcini, au crescut și au făcut roade; Tu ești aproape numai de buzele lor, iar de inima lor ești departe. Pe mine însă mă știi, Doamne, mă vezi și mă cercetezi dacă inima mea este cu Tine. Osebește-i dar, ca pe niște oi de înjunghiat, și pregătește-i pentru ziua înjunghierii. Până când va jeli țara, și iarba de prin toate țarinile se va usca? Dobitoacele și păsările

pier pentru necredința locuitorilor ei, căci aceștia zic: Domnul nu vede căile noastre! Dacă alergând cu cei ce merg pe jos, ai ostenit, cum te vei lua la întrecere cu caii? Strângeți-vă și vă duceți toate fiarele câmpului, duceți-vă și o mâncați. Mulțime de păstori au călcat via Mea, călcat-au cu picioarele lor partea Mea; partea Mea cea iubită au făcut-o deșert neroditor. Pustietate au făcut-o, și ea, în pustiirea sa, plânge înaintea Mea. Așa zice Domnul despre toți vecinii mei cei răi, care năpădesc asupra părții pe care El a dat-o de moștenire poporului Său Israel: Iată, îi voi smulge din țara lor și casa lui Iuda o voi smulge din mijlocul lor. Dar după ce îi voi smulge, iarăși îi voi întoarce și-i voi milui, și voi aduce pe fiecare la țarina sa și la ogorul său.

Preotul: Înțelepciune!

**Din Epistola către Evrei
(10,19-31) citire:**

Preotul: Să luăm aminte.

Fraților, având îndrăznire, să intrăm în Sfânta Sfintelor prin sângele lui Isus, pe calea cea nouă și vie pe care pentru noi a înnoit-o, prin catapeteasmă, adică prin trupul Său, și având mare preot peste casa lui Dumnezeu, să ne apropiem cu inimă curată, întru plinătatea credinței, curățindu-ne prin stropire inimile de orice cuget rău și

spălându-ne trupul cu apă curată. Să ținem mărturisirea nădejzii cu neclintire, pentru că credincios este Cel ce a făgăduit. Și să ne cunoaștem unul pe altul, ca să ne îndemnăm la dragoste și fapte bune, fără să părăsim Biserica noastră, precum le este obiceiul unora, ci îndemnători făcându-ne, cu atât mai mult cu cât vedeți că se apropie ziua aceea. Căci, dacă păcătuim de voia noastră, după ce am luat cunoștința despre adevăr, numai rămâne, pentru păcate, nici o jertfă, ci o înfricoșătoare așteptare a judecății și iuțimea focului care va mistui pe cei protivnici. Cine a lepădat legea lui Moise, e ucis fără de milă, pe cuvântul a doi sau trei martori. Gândiți-vă: cu cât mai aspră va fi pedeapsa convenită celui ce a călcat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu și a nesocotit sângele legământului, cu care s-a sfințit, și a batjocorit spiritul harului. Căci cunoaștem pe Cel ce a zis: A Mea este răzbunarea; Eu voi răsplăti. Și iarăși: Domnul va judeca pe poporul Său. Înfricoșător lucru este să cădem în mâinile Dumnezeului celui viu.

Preotul: Pace ție, cititorule!

Lectorul: Și Spiritului tău. Aliluia. Aliluia. Aliluia.

Apoi:

Preotul: Înțelepciune, drepti, să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist, Ioan, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a după Ioan (19, 23-37)

În vremea aceea, după ce au răstignit pe Isus, ostașii au luat hainele Lui și le-au făcut patru părți, fiecărui ostaș câte o parte, și cămașa. Dar cămașa era fără cusătură, de sus țesută în întregime. Deci au zis unii către alții: Să n-o sfâșiem, ci să aruncăm sorții pentru ea, a cui să fie; ca să se împlinească Scriptura care zice: Împărțit-au hainele Mele loruși, și pentru cămașa Mea au aruncat sorți. Așadar ostașii aceștia au făcut. Și stăteau, lângă crucea lui Isus, mama Lui și sora mamei Lui, Maria lui Cleopa, și Maria Magdalena. Deci Isus, văzând pe mama Sa și pe ucenicul pe care Îl iubea stând alături, a zis mamei Sale: Femeie, iată fiul tău! Apoi a zis ucenicului: Iată mama ta! Și din ceasul acela ucenicul a luat-o la sine. După aceea, știind Isus că toate s-au săvârșit acum, ca să se împlinească Scriptura, a zis: Mi-e sete. Și era acolo un vas plin cu oțet; iar cei care Îl loviseră, punând în vârful unei trestii de isop un burete înmuiat în oțet, l-au dus la gura Lui. Deci după ce a luat oțetul, Isus a zis: Săvârșitu-s-a. Și plecându-Și capul, Și-a dat

spiritul. Deci iudeii, fiindcă era vineri, ca să nu rămână trupurile sâmbăta pe cruce, căci era mare ziua sâmbetei aceleia, au rugat pe Pilat să le zdrobească fluierile picioarelor și să-i ridice. Deci au venit ostașii și au zdrobit fluierile celui dintâi și ale celui alt, care era răstignit împreună cu el. Dar venind la Isus, dacă au văzut că deja murise, nu l-au zdrobit fluierile. Ci unul din ostași cu sulița a împuns coasta Lui și îndată a ieșit sânge și apă. Și cel ce a văzut a mărturisit și mărturia lui e adevărată; și acela știe că spune adevărul, ca și voi să credeți. Căci s-au făcut acestea, ca să se împlinească Scriptura: Nu l se va zdrobi niciun os. Și iarăși altă Scriptură zice: Vor privi la Acela pe care l-au împuns.

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Apoi:

Nu ne da pe noi până în sfârșit pentru numele Tău cel sfânt și nu ne strica legătura Ta și nu ne depărta mila Ta de la noi, pentru Avraam cel iubit de Tine, pentru Isaac robul Tău, și Israel sfântul Tău.

Poporul: **S**finte Dumnezeule... **M**ărire Tatălui...
Preasfântă Treime... **D**oamne, îndură-te spre noi...
Mărire Tatălui... **T**atăl nostru...

Preotul: Că a ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Apoi:

Condac, glas 8

Pe Cel ce s-a răstignit pentru noi, veniți toți să-L lăudăm; că pe Acesta L-a văzut Maria pe lemn și a zis: Deși rabzi răstignire, Tu ești Fiul și Dumnezeuul meu.

Apoi:

Doamne, îndură-te spre noi (de 3 ori)

Cel ce în tot timpul și în toată ora, în cer și pe pământ ești închinat și preamărit, Hristoase Dumnezeule, îndelung răbdătorule, mult milostive și mult îndurate; care pe cei drepți îi iubești și pe cei păcătoși îi miluiești, cel ce pe toți îi chemi la mântuire cu făgăduința bunătăților tale ce vor să fie. Înсуți, Doamne, primește și rugăciunile noastre în ora aceasta și îndreaptă viața noastră spre poruncile tale. Sufletele noastre le sfințește, trupurile le curățește, judecățile le îndreaptă, gândurile le curățește și ne mântuiește de tot necazul, de rele și de durere. Ocolește-ne cu sfinții

tăi îngeri, ca prin mijlocirea lor fiind păziți și povățuiți să ajungem la unitatea credinței și la cunoștința măririi tale celei neapropiate. Că binecuvântat ești în vecii vecilor. **Amin.**

Doamne, îndură-te spre noi (de 3 ori)

Mărire ... Și acum ...

Ceea ce ești mai onorată decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut: pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Poporul: Întru numele Domnului, Părinte, binecuvântează.

Preotul: Dumnezeule, îndură-te spre noi și ne binecuvântează; luminează fața ta peste noi și ne miluiește.

Poporul: **Amin.**

Apoi:
Rugăciunea aceasta

Stăpâne Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Cel ce îndelung ai răbdat pentru greșelile noastre, și până la această oră de acum ne-ai adus pe noi, întru care pe lemnul cel de viață făcător fiind răstignit, tâlharului celui binecunoscător intrare în rai i-ai gătit, și cu moartea pe moarte ai pierdut: curăță-ne și pe noi păcătoșii și nevrednicii robii Tăi; că am greșit și fărădelege am făcut, și nu suntem vrednici să ridicăm ochii noștri și să privim la înălțimea cerului; pentru că am părăsit calea dreptății Tale și am umblat în voile inimilor noastre. Ci ne rugăm nemărginitei bunătății Tale: Iartă-ne pe noi, Doamne, după mulțimea milei Tale, și ne mântuiește pe noi pentru numele Tău cel sfânt; că s-au petrecut întru deșertăciune zilele noastre. Scoate-ne pe noi din mâna potrivnicului, și ne iartă nouă păcatele, și ucide gândul nostru cel trupesc; ca lepădând pe omul cel vechi, întru cel nou să ne îmbrăcăm, și Ție să viețuim, Stăpânului și Făcătorului nostru de bine; și așa urmând poruncilor Tale, la odihna cea veșnică să ajungem, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc. Că Tu ești după adevăr, veselia și bucuria cea adevărată a celor ce Te iubesc, Hristoase, Dumnezeu nostru, și Ție mărire înălțăm, împreună și Părintelui Tău

celui fără de început, și Preasfântului și de viață făcătorului Tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Fericirile

Întru împărăția Ta pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți cei săraci cu spiritul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei ce flămânzesc și însetează de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi, că aceia milă vor afla.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia Îl vor vedea pe Dumnezeu.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a lor este împărăția cerurilor.

Fericiți veți fi când vă vor batjocori și vă vor prigoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, pentru Mine.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Mărire..., **Ș**i acum...

Pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pomenește-ne pe noi, Stăpâne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pomenește-ne pe noi, Sfinte, când vei veni întru împărăția Ta.

Ceata cerească Te laudă pe Tine și zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de mărirea Ta.

*Stih: **A**propiati-vă de Dânsul și vă veți lumina și fețele voastre nu se vor rușina.*

Ceata cerească Te laudă pe Tine și zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de mărirea Ta.

Mărire...

Ceata sfinților îngeri și a arhanghelilor, cu toate cereștile puteri Te laudă pe Tine și zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de mărirea Ta.

Și acum...

CREZUL

Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl atotținătorul, făcătorul cerului și al pământului, văzutele tuturor și nevăzutele. Și într-unul Domn, Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii; lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut. Care, pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a coborât din ceruri, S-a întrupat de la Spiritul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om. Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat, a pățimit și S-a îngropat. Și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a

dreapta Tatălui. Și iarăși va veni cu mărire să judece viii și morții, a cărui împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Spiritul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, care de la Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și mărit, care a grăit prin Profeți. Într-Una, Sfântă, Catolică și Apostolică Biserică. Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor. Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

Apoi, această rugăciune

Slăbește, lasă, iartă, Dumnezeule, păcatele noastre cele de voie și cele fără de voie, cele cu lucrul și cu cuvântul, cele cu știință și cu neștiință, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul, toate ni le iartă nouă, ca un bun și de oameni iubitor.

Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vină împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă păcatele noastre precum și noi iertăm greșiților noștri și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău.

Preotul:

Că a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și

pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condac, glas 8

Pe Cel ce s-a răstignit pentru noi, veniți toți să-L lăudăm; că pe Acesta L-a văzut Maria pe lemn și a zis: Deși rabzi răstignire, Tu ești Fiul și Dumnezeu meu.

Doamne, îndură-te spre noi (de 3 ori)

Preasfântă Treime, stăpânie de o ființă, împărăție nedespărțită, ceea ce ești pricina tuturor bunătăților, binevoiește și pentru mine păcătosul, întărește și înțelepțește inima mea și șterge toată întinăciunea mea, luminează gândul meu, ca totdeauna să Te preamăresc și să Te laud și să mă închin Ție și să zic: Unul Sfânt, Unul Domnul Isus Hristos, întru mărirea Lui Dumnezeu-Tatăl. Amin.

Apoi: Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac. *(de 3 ori)*.

Mărire..., Și acum...

Psalmul 33

Voi binecuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea.

În Domnul se va lăuda sufletul meu; să audă cei blânzi și să se veselească.

Preamăriți pe Domnul împreună cu mine și să înălțăm numele Lui împreună.

Căutat-am pe Domnul și m-a auzit și din toate necazurile mele m-a mântuit.

Apropiati-vă de El și vă luminați; și fețele voastre să nu se rușineze.

Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit pe el și din toate necazurile lui l-a mântuit.

Străjui-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El și-i va mântui pe ei.

Gustați și vedeți că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduiește în El.

Temeți-vă de Domnul toți sfinții Lui, că n-au lipsă cei ce se tem de El.

Bogații au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce-L caută pe Domnul, nu se vor lipsi de tot binele.

Veniți fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța pe voi;

Cine este omul cel ce voiește viața, care iubește să vadă zile bune? Oprește-ți limba de la rău și buzele tale să nu grăiască vicleșug.

Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pe ea.

Ochii Domnului spre cei dreپți și urechile Lui spre rugăciunea lor.

Iar fața Domnului spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pământ pomenirea lor.

Strigat-au dreptii și Domnul i-a auzit și din toate necazurile lor i-a mântuit.

Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă și pe cei smeriți cu spiritul îi va mântui.

Multe sunt necazurile dreptilor și din toate acelea îi va mântui pe ei Domnul. Domnul păzește toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi.

Moartea păcătoșilor este cumplită și cei ce urăsc pe cel drept vor greși.

Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi și nu vor greși toți cei ce nădăjduiesc în El.

Mărire... **Ș**i acum...

Apolisul (Dezlegarea mică)

Preotul: **M**ărire Ție, Dumnezeul nostru, mărire Ție.

Poporul: **M**ărire... **Ș**i acum... Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: **C**el ce scuiări și biciuiri și palme și cruce și moarte a răbdat, pentru mântuirea lumii, Hristos adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii sale și ale tuturor Sfinșilor, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și iubitor de oameni.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**entru rugăciunile sfinșilor Părinșilor noștri, Doamne, Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: **A**min

S-a luat deprinderea, ca în această Sfântă și Mare zi de Vineri, să nu se facă nici o Liturghie și nici masă să nu se pună, nici să nu se mănânce în această zi a răstignirii. Iar

de este cineva prea neputincios sau prea bătrân și nu va putea să petreacă postind, să i se dea numai pâine și apă, după apusul soarelui. Așa am luat din sfintele porunci ale Sfinților Apostoli, să nu mâncăm în Vinerea Mare; că și cuvântul Domnului către farisei zice:

Dacă se va lua mirele de la dânșii, atunci vor posti în acele zile.

VECERNIA

Preotul: Binecuvânt este Dumnezeu nostru, totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Poporul: Veniți să ne închinăm și să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeu nostru.

Psalmul 103

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul:
Doamne Dumnezeu meu, măritu-Te-ai foarte.

Întru mărturisire și în mare-cuviință Te-ai
îmbrăcat,

Cel ce Te îmbraci în lumină, ca într-o haină,

Cel ce întinzi cerul ca o piele,

Cel ce acoperi cu ape înălțimile lui,

Cel ce pui norii suirea Ta,

Cel ce umbli pe aripile vânturilor.

Cel ce faci crainici ai Tăi vânturile,
și slujitori Ție, flăcările focului.

Cel ce întemeiezi pământul pe neclintirea lui:
nu se va clătina în veacul veacului.

Adâncul, ca o haină e acoperământul lui:
deasupra munților vor sta ape.

De certarea Ta vor fugi,
de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa.

Se înalță munți, și se coboară văi,
în locul, pe care l-ai pus temelie.

Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece,
nici se vor întoarce, să acopere pământul.

Cel ce faci să iasă izvoare în văi,
prin mijlocul munților vor pătrunde ape.

Adăpa-se-vor toate fiarele câmpului,

veni-vor colunii în setea lor.

Deasupra lor păsările cerului vor locui:
din mijlocul stâncilor vor da glas.

Cel ce adapi munții din cele de deasupra ale Tale:
din rodul lucrărilor Tale se va sătura pământul.

Cel ce faci să răsară iarbă dobitoacelor,
și verdeață, pentru trebuința oamenilor,

Ca să scoți pâine din pământ
și vin ce înveselește inima omului.

Ca să înveselești fața cu untdelemn,
și pâinea inima omului să o întărească.

Sătura-se-vor lemnele câmpului,
cedrii Libanului, pe care i-ai sădit.

Acolo păsările își vor face cuib;
lăcașul cocostârcului se înalță deasupra lor.

Munții cei înalți, cerbilor,
stânca iepurilor este scăpare.

Făcut-a luna spre arătarea timpurilor,
soarele și-a cunoscut apusul său.

Pus-a întuneric, și s-a făcut noapte;
întru aceasta vor umbla toate fiarele codrului;

Pui de lei răcnind, ca să prade,
și să ceară de la Dumnezeu mâncare lor.

Răsărit-a soarele, și s-au adunat,
și în culcușurile lor se vor așeza.

La lucrul său ieși-va omul,
și la lucrarea sa, până seara.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate întru înțelepciune le-ai făcut,
umplutu-s-a pământul de zidirea Ta!

Însăși marea cea mare și largă,
acolo sunt târâtoare, nenumărate,
viețuitoare mici și mari.

Acolo corăbii umblă,
acolo, balaurul acesta, pe care l-ai zidit,
ca să se joace într-însa!

Toate de la Tine așteaptă,
să le dai nutremânt la vremea lor.

Dându-le Tu lor, vor culege,
deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de
bunătăți;

Dar, întorcând Tu fața Ta, se vor tulbura;
lua-vei spiritul lor, și se vor sfârși, și în țărâna lor
se vor întoarce.

Trimite-vei spiritul Tău, și se vor zidi
și vei înnoi fața pământului.

Fie gloria Domnului în veci!
veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.

Cel ce caută spre pământ, și-l face de se cutremură;
Cel ce se atinge de munți, și fumează.

Cânta-voi Domnului în viața mea,

cânta-voi Dumnezeuului meu, până ce voi fi.

Fie Lui plăcute cuvintele mele,
și eu mă voi veseli de Domnul.

Piară păcătoșii de pe pământ,
și cei fărădelege, ca să nu mai fie.
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său;
pus-a întuneric și s-a făcut noapte.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate într-o înțelepciune le-ai făcut.

Mărire.... **Ș**i acum....

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeu.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeu.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeuului
nostru, mărire ție.

Ectenia mare

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne îndură-Te, spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor
noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-înșele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

**Se cântă Doamne strigat-am... pe glasul 1.
Se pun 6 stihiri.**

Psalmul 140

**Doamne strigat-am către tine, auzi-mă:
ia aminte la glasul rugăciunii mele, când
strig către tine.**

**Să se îndrepte rugăciunea mea ca tămâia
înaintea ta:
ridicarea mâinilor mele, ca o jertfă de seară.**

**Pune, Doamne, pază gurii mele,
și ușă de îngrădire în jurul buzelor mele.**

**Să nu pleci inima spre cuvinte de vicleșug:
ca să mă apăr, dezvinovățindu-mă, fiind
în păcate,**

Alături de oamenii, cari săvârșesc fărădelege;
și nu mă voi întovărăși cu cele alese ale lor.

Certa-mă-va dreptul întru îndurare, și mă
va muștra:

iară untdelemn al păcătosului să nu ungă
capul meu; că și rugăciunea mea este
împotriva celor bineplăcute lor.

Cufundatu-s-au, îngreunați cu pietre,
judecătorii lor:

auzi-vor graiurile mele, că s-au îndulcit.

Ca o brazdă, ce se spintecă peste pământ:
așa s-au risipit oasele lor, lângă iad.

Căci către tine, Doamne, Doamne, sunt
ochii mei:

întru tine am sperat, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa, care mi-au pus-o mie,
și de smintelile celor ce fac fărădelegea.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii:
deosebi sunt eu, și voi scăpa.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat:
cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea lui rugăciunea mea:
necazul meu înaintea lui voi spune.

Când lipsea dintru mine spiritul meu:
și tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta, în care am umblat,
ascuns-au cursă mie.

Luat-am seamă de-a dreapta, și am privit:
și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine:
și nu este cel ce să cerceteze sufletul meu.

Strigat-am către tine, Doamne; zis-am: Tu
ești nădejdea mea:
partea mea ești, în pământul celor vii.

Ia aminte la ruga mea,
că m-am umilit foarte.

Scapă-mă de cei ce mă prigonesc:
că sunt mai tari decât mine.

Pe 10: Scoate din prinsoare sufletul meu:
ca să mărturisească numele tău.

Pe mine mă așteaptă dreptii:
până ce vei răsplăti mie.

Pe 8: Dintru adâncuri am strigat către tine,
Doamne!

Doamne ascultă glasul meu.

Fie urechile tale
luând aminte la glasul rugăciunii mele.

Pe 6: De te vei uita la fărădelegi, Doamne:
Doamne, cine va suferi? că la tine este îndurarea:

Toată făptura s-a schimbat de frică, văzându-Te pe Tine, Hristoase, pe Cruce răstignit. Soarele s-a întunecat și temelile pământului s-au cutremurat. Toate au pățimit împreună cu Tine, Cel ce ai zidit toate. Cel ce ai răbdat pentru noi de voie, Doamne, mărire Ție.

Pentru numele tău te-am așteptat, Doamne,
așteptat-a sufletul meu cuvântul tău:
sperat-a sufletul meu întru Domnul.

Toată făptura s-a schimbat de frică, văzându-Te pe Tine, Hristoase, pe Cruce răstignit. Soarele s-a întunecat și temelile pământului s-au cutremurat. Toate au pățimit împreună cu Tine, Cel ce ai zidit toate. Cel ce ai răbdat pentru noi de voie, Doamne, mărire Ție.

Pe 4: Din straja dimineții până în noapte:
din straja dimineții să spere Israel întru Domnul.

Glas 2

Poporul cel nelegiuit și nedrept, pentru ce cugetă cele deșarte? Pentru ce a judecat spre moarte pe Cel ce este viața tuturor? Minune mare! Ca Făcătorul lumii S-a dat în mâinile celor fără de lege și s-a înălțat pe lemn Iubitorul de oameni, ca să scoată din iad pe cei legați, care strigă: Îndelung-răbdătorule, Doamne, mărire Ție.

Că la Domnul este mila, și multă mântuire la el: și el va mântui pe Israel de toate fărădelegile lui.

Astăzi văzându-Te pe Tine, Cuvinte, Fecioară cea fără prihană spânzurând pe Cruce, tânguindu-se cu milă ca o maică, s-a rănit la inimă cu amar și suspinând cu durere din adâncul sufletului, zgâriindu-și obrazul se chinuia; de aceea în piept bătându-se, a strigat cu jale: Vai mie, dumnezeiescule Fiu; vai mie! Lumina lumii! Cum ai apus de la ochii mei, Mielul lui Dumnezeu, pentru Care oștile celor fără de trupuri erau cuprinse de spaimă zicând: Cel ce ești necuprins, Doamne, mărire Ție.

Psalmul 116

Lăudați pe Domnul, toate neamurile,

lăudați-l, toate popoarele.

Pe lemn răstignit văzându-Te, Hristoase, pe Tine, Făcătorul și Dumnezeuul tuturor, ceea ce Te-a născut fără sămânță, a strigat cu amar: Fiul meu, unde a apus frumusețea chipului Tău? Nu sufăr a Te vedea răstignit fără dreptate. Însă grăbește-te de Te scoală, ca să văd și eu învierea Ta din morți cea dea treia zi.

Că s-a întărit mila lui peste noi,
și adevărul Domnului rămâne în veac.

Glas 6

Astăzi Stăpânul făpturii a stat de față înaintea lui Pilat, și răstignirii s-a dat Făcătorul tuturor, aducându-Se ca un miel de bunăvoia Sa; cu piroane a fost pironit, în coastă a fost împuns, și cu buretele a fost adăpat Cel ce a plouat mană. Cu palmele peste obraz a fost lovit Mântuitorul lumii; și de robii Săi a fost batjocorit Făcătorul tuturor. O, iubirea de oameni a Stăpânului! Pentru cel ce L-au răstignit S-a rugat Părintelui Său, zicând: Iartă-le lor păcatul acesta, că nu știu, călcătorii de lege, ce lucru fără dreptate fac.

Mărire..., glas 6

O, cum adunarea cea fără de lege a osândit spre moarte pe Împăratul făpturii! Nu s-au rușinat de binefacerile pe care, aducându-le aminte, le-a adevărit zicând către dânșii: Poporul Meu, ce am făcut vouă? Au n-am umplut Iudeea de minuni? Au n-am înviat morți numai cu cuvântul? Au n-am vindecat toată boala și neputința? Dar cu ce Mi-ați răsplătit? Pentru ce nu vă aduceți aminte de Mine? În locul vindecărilor, răni ați pus asupra Mea. În loc de viață, M-ați omorât, răstignindu-Mă pe lemn, ca un făcător de rele pe Mine, Făcătorul de bine. Pe Dătătorul de lege, ca pe un călcător de lege, pe Împăratul tuturor, ca pe un vinovat. Îndelung-răbdătorule Doamne, mărire Ție.

Și acum..., glas 6

Înfricoșătoare și preamărită taină se vede petrecându-se astăzi: Cel nepipăit a fost prins și a fost legat Cel ce a dezlegat pe Adam din blestem. Cel ce cercetează inimile și rărunchii, cu nedreptate a fost cercetat. În temniță a fost închis Cel ce a închis adâncul. Stă înaintea lui Pilat Aceluia Căruia Îi stau înaintea cu frică Puterile cerești. Cu palme a fost lovit de mâna făpturii, Ziditorul. La Cruce a fost judecat Cel ce judecă viii și morții; în mormânt a fost închis Stricătorul iadului. Cel ce toate le-ai răbdat cu milostivire, și pe toți i-ai mântuit din

blestem, Îndelung-răbdătorule, Doamne, mărire
Ție.

Se face Intratul cu Evanghelia.

Preotul: Întelepciune, drepti!

Lumină lină a sfintei măririi a Tatălui ceresc celui fără de moarte, a sfântului, fericitului, Isuse Hristoase: ajungând la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, laudăm pe Tatăl, pe Fiul, și pe Spiritul Sfânt Dumnezeu. Cade-se, în toată vremea, să fii laudat de glasuri cuvioase, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce dai viață, pentru aceasta lumea te mărește.

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Întelepciune, să luăm aminte.

Prochimen glas 4

Împărțiț-au hainele Mele loruși și pentru cămașa Mea au aruncat sorți (**Ps. 21, 20**).

Stih: Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, ia aminte la Mine, pentru ce M-ai părăsit? (**Ps. 21, 1**).

Împărțiț-au hainele Mele loruși și pentru cămașa Mea au aruncat sorți (Ps. 21, 20).

Preotul: Înțelepciune!

Din cartea Ieșirii (33,11-23), citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Domnul însă grăia cu Moise față către față, cum ar grăi cineva cu prietenul său. După aceea Moise se întorcea în tabără; iar tânărul său slujitor Iosua, fiul lui Navi, nu părăsea cortul. Atunci a zis Moise către Domnul: Iată, Tu îmi spui: Du pe poporul acesta, dar nu mi-ai descoperit pe cine ai să trimiți cu mine, deși mi-ai spus: Te cunosc pe nume și ai aflat bunăvoință înaintea ochilor Mei. Deci, de am aflat bunăvoință în ochii Tăi, arată-Te să Te văd, ca să cunosc și să aflu bunăvoințe în ochii Tăi și că acest neam e poporul Tău. Și a zis Domnul către el: Eu Însumi voi merge înaintea Ta, și Te voi duce la odihnă. Zis-a Moise către Domnul: Dacă nu mergi Tu Însuți cu noi, atunci să nu ne scoți de aici; căci prin ce se va cunoaște cu adevărat că eu și poporul Tău am aflat bunăvoință înaintea Ta? Au nu prin aceea ca Tu să fii însoțitorul nostru? Atunci eu și poporul Tău vom fi cei mai măriți dintre toate popoarele de pe pământ. Și a zis Domnul către

Moise: Voi face și ceea ce zici tu, pentru că tu ai aflat bunăvoință înaintea Mea și te cunosc pe tine mai mult decât pe toți”. Iar Moise a zis: Arată-mi mărirea Ta! Zis-a Domnul către Moise: Eu voi trece pe dinaintea ta toată mărirea Mea, voi rosti numele lui Iahve înaintea ta, și pe cel ce va fi de miluit îl voi milui și cine va fi vrednic de îndurare, de acela Mă voi îndura. Apoi a adăugat: Fața mea însă nu vei putea să o vezi, că nu poate vedea omul fața Mea și să trăiască. Și iarăși a zis Domnul: Iată aici la Mine un loc: șezi pe stânca aceasta; când va trece mărirea Mea, te voi ascunde în scobitura stâncii și voi pune mâna Mea peste tine până voi trece; iar când voi ridica mâna Mea, vei vedea spatele Meu, iar fața Mea nu o vei vedea!

Prochimen, glas 4

Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac mie strâmbătate; luptă împotriva celor ce se lupta cu mine (**Ps. 34, 1**).

Stih: Apucă arma și pavăza și te scoală întru ajutorul meu (Ps. 34, 2).

Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac mie strâmbătate; luptă împotriva celor ce se lupta cu mine (**Ps. 34, 1**).

Preotul: Înțelepciune!

Din cartea lui Iov (42,12-17), citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Si Dumnezeu a binecuvântat sfârșitul vieții lui Iov mai bogat decât începutul ei, și el a strâns paisprezece mii de oi, șase mii de cămile, o mie de perechi de boi și o mie de asine. Și a avut șapte fii și trei fete. Celei dintâi i-a pus numele Iemima, celei de a doua Keția și celei de a trei Keren-Hapuc. Iar în toată țara nu se găseau femei atât de frumoase ca fetele lui Iov, și tatăl lor le făcu părtașe la moștenire, lângă frații lor. Și Iov a mai trăit după aceea o sută patruzeci de ani și a văzut pe fii săi și pe fiii fiilor săi, până la al patrulea neam. Și Iov muri bătrân și încărcat de zile. Și este scris, că iar se va scula el împreună cu cei pe care Domnul îi va învia. Aceasta s-a tâlcuit din cartea siriană, când a locuit Iov în pământul Avsitidei în hotarele Idumeii și ale Arabiei și mai înainte era numele lui Iovav. Și luând femeie din Arabia a născut fiu, al cărui nume era Enon. Pe tatăl său l-a chemat Zare, fecior din feciorii lui Isav. Iar pe mama sa Vosorra, și a fost el al cincilea de la Avraam.

Prochimen, glas 8

Doamne, Dumnezeuul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul! (Ps. 8, 1)

Stih: Că s-a înălțat mărirea Ta mai presus de ceruri (Ps. 8, 1).

Doamne, Dumnezeuul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul! (Ps. 8, 1)

Preotul: Înțelepciune!

Din Profeția lui Isaia (52,13-54,1), citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Așa zice Domnul: Iată că sluga Mea va propăși, Se va sui, mare Se va face și se va înălța pe culmile mării! Precum mulți s-au spăimântat de El - așa de schimonosită îi era înfățișarea lui, și chipul lui fără de asemănare cu oamenii - tot așa va fi pricină de mirare pentru multe popoare; înaintea Lui regii vor închide gura, că acum văd ceea ce nu li s-a spus și înțeleg ceea ce n-au auzit. Cine va crede ceea ce noi am auzit și brațul Domnului cui se va descoperi? Crescut-a înaintea lui ca o odraslă, și ca o rădăcină în pământ uscat; nu va avea nici

chip nici frumusețe, ca să ne uităm la El, și nici o înfățișare, ca să ne fie drag. Disprețuit era și cel din urmă dintre oameni. Dar El a luat asupra-Și durerile noastre și cu suferințele noastre S-a împovărat. Și noi Îl socoteam pedepsit, bătut și chinuit de Dumnezeu, dar El fusese străpuns pentru păcatele noastre și zdrobit pentru fărădelegile noastre. El a fost pedepsit pentru mântuirea noastră și prin rănilor Lui noi toți ne-am vindecat. Toți umblau rătăciți ca niște oi, fiecare pe calea noastră, și Domnul a făcut să cadă asupra Lui fărădelegile noastre ale tuturor. Chinuit a fost, dar S-a supus și nu Și-a deschis gura Sa; ca un miel spre înjunghiere S-a dus și ca o oaie fără de glas înaintea celor ce o tund, așa nu Și-a deschis gura sa. Întru smerenia Lui judecata Lui s-a ridicat și neamul Lui cine îl va spune? Căci s-a luat de pe pământ viața Lui! Pentru fărădelegile poporului Meu a fost adus spre moarte. Mormântul Lui a fost pus lângă cei fără de lege și cu cei făcători de rele, după moartea Lui, cu toate că nu săvârșise nici o nedreptate, și nici înșelăciune nu fusese în gura lui. Dar a fost voia Domnului să-L zdrobească prin suferință. Și fiindcă Și-a dat viața prin jertfă pentru păcat, va vedea pe urmașii Săi, Își va lungi viața și lucrul Domnului în mâna Lui va propăși. Scăpat de chinurile sufletului Său, va vedea rodul ostenețelor Sale, și de mulțumire Se va sătura. Prin suferințele Lui, Dreptul, Sluga Mea va îndrepta pe mulți, și fărădelegile lor le va lua asupra Sa. Pentru aceasta

Îi voi da partea Sa printre cei mari și cu cei puternici va împărți prada, ca răsplată că Și-a dat sufletul Său spre moarte și cu cei făcători de rele a fost numărat. Că El a purtat fărădelegile multora și pentru cei păcătoși Și-a dat viața. Veselește-te, cea stearpă, tu, care nu te-ai zvârcolit în dureri de naștere, căci mai mulți sunt fiii celei părăsite decât ai celei cu bărbat – zice Domnul.

Prochimen, glas 1

Pusu-m-au în groapa cea mai de jos într-
cele întunecate și în umbra morții (Ps. 87, 6).

*Stih: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua
am strigat și noaptea înaintea Ta (Ps. 87, 1).*

Pusu-m-au în groapa cea mai de jos într-
cele întunecate și în umbra morții (Ps. 87, 6).

Preotul: Înțelepciune!

**Din Epistola Întâi către Corinteni, a
Sfântului Apostol Pavel (1,18-31; 2,1-2),
citire:**

Preotul: Să luăm aminte.

Fraților, cuvântul Crucii, pentru cei ce pier, e
nebuie; însă pentru noi, cei ce ne mântuim, este
puterea lui Dumnezeu. Căci scris este: Pierde-voi

Înțelepciunea înțelepților și știința celor învățați o voi nimici. Unde e înțeleptul? Unde e cărturarul? Unde e cercetătorul veacului acestuia? Au n-a dovedit Dumnezeu nebună înțelepciunea lumii acesteia? Că de vreme ce întru înțelepciunea lui Dumnezeu lu mea n-a cunoscut prin înțelepciune pe Dumnezeu, a binevoit Dumnezeu să mântuiască pe cei ce cred prin nebunia propovăduirii. Fiindcă și iudeii cer semne, iar elinii caută înțelepciune. Însă noi propovăduim pe Hristos cel răstignit: pentru iudei sminteală, pentru neamuri, nebunie. Dar pentru cei chemați, și iudei, și elini, pe Hristos, puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu. Fraților, eu însumi, când am venit la voi v-am vestit Taina lui Dumnezeu, n-am venit ca meșter-cuvântător, ori ca înțelept. Căci am judecat să nu știu între voi altceva, decât pe Isus Hristos, și pe Acesta răstignit.

Preotul: Pace ție, cititorule!

Lectorul: Și Spiritului tău.

Aleluiarul, glas 1

Aliluia. Aliluia. Aliluia.

Mântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu (**Ps. 68, 1**).

*Stih: Zdrobit a fost sufletul meu de ocări și necaz
(Ps. 68, 23)*

Apoi:

Preotul: Înțelepciune, drepti, să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist, Matei, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evangelhia a după Matei (Mt. 27,1-38; Lc 23,39-43; Mt 27,39-54; In. 19,31- 37; Mt 27,55-61)

În vremea aceea, făcându-se dimineată, toți arhierii și bătrânii poporului au ținut sfat împotriva lui Isus, ca să-L omoare. Și, legându-L, L-au dus și L-au predat dregătorului Ponțiu Pilat. Atunci Iuda, cel ce L-a vândut, văzând că a fost osândit, s-a căit și a adus înapoi arhierilor și bătrânilor cei treizeci de arginți, zicând: Am greșit vânzând sânge nevinovat. Ei i-au zis: Ce ne privește pe noi? Tu vei vedea. Și el, aruncând arginții în templu, a plecat și, ducându-se, s-a spânzurat. Iar arhierii, luând banii, au zis: Nu se cuvine să-i punem în vistieria templului, deoarece sunt preț de sânge. Și ținând ei sfat, au cumpărat cu ei Țarina Olarului, pentru îngroparea străinilor. Pentru

aceea s-a numit țarina aceea Țarina Sângelui, până în ziua de astăzi. Atunci s-a împlinit cuvântul spus de Ieremia prorocul, care zice: Și au luat cei treizeci de arginți, prețul celui prețuit, pe care l-au prețuit fiii lui Israel, și i-au dat pe Țarina Olarului după cum mi-a spus mie Domnul. Iar Isus stătea înaintea dregătorului. Și l-a întrebat dregătorul, zicând: Tu ești regele iudeilor? Iar Isus i-a răspuns: Tu zici. Și la învinuirile aduse Lui de către arhierii și bătrâni, nu răspundea nimic. Atunci i-a zis Pilat: Nu auzi câte mărturisesc ei împotriva Ta? Și nu i-a răspuns lui niciun cuvânt, încât dregătorul se mira foarte. La sărbătoarea Paștilor, dregătorul avea obiceiul să elibereze mulțimii un întemnițat pe care-l voiau. Și aveau atunci un vinovat vestit, care se numea Baraba. Deci adunați fiind ei, Pilat le-a zis: Pe cine voiți să vi-l eliberez, pe Baraba sau pe Isus, care se zice Hristos? Că știa că din invidie L-au dat în mâna lui. Și pe când stătea Pilat în scaunul de judecată, femeia lui i-a trimis acest cuvânt: Nimic să nu-I faci Dreptului aceuia, că mult am suferit azi, în vis, pentru El. Însă arhierii și bătrânii au ațâțat mulțimile ca să ceară pe Baraba, iar pe Isus să-L piardă. Iar dregătorul, răspunzând, le-a zis: Pe cine din cei doi voiți să vă eliberez? Iar ei au răspuns: Pe Baraba. Și Pilat le-a zis: Dar ce voi face cu Isus, ce se cheamă Hristos? Toți au răspuns: Să fie răstignit! A zis iarăși Pilat: Dar ce rău a făcut? Ei însă mai tare strigau și ziceau: Să fie răstignit! Și văzând Pilat că nimic nu folosește, ci mai mare

tulburare se face, luând apă și-a spălat mâinile înaintea mulțimii, zicând: Nevinovat sunt de sângele Dreptului acestuia. Voi veți vedea. Iar tot poporul a răspuns și a zis: Sângele Lui asupra noastră și asupra copiilor noștri! Atunci le-a eliberat pe Baraba, iar pe Isus L-a biciuit și L-a dat să fie răstignit. Atunci ostașii dregătorului, ducând ei pe Isus în pretoriu, au adunat în jurul Lui toată cohorta, și dezbrăcându-L de toate hainele Lui, I-au pus o hlamidă roșie. Și împletind o cunună de spini, I-au pus-o pe cap și în mâna Lui cea dreaptă trestie; și, îngenunchind înaintea Lui își băteau joc de El, zicând: Bucură-Te, regele iudeilor! Și scuipând asupra Lui, au luat trestia și-L băteau peste cap. Iar după ce L-au batjocorit, L-au dezbrăcat de hlamidă, L-au îmbrăcat cu hainele Lui și L-au dus să-L răstignească. Și ieșind, au găsit pe un om din Cirene, cu numele Simon; pe acesta l-au silit să ducă crucea Lui. Și venind la locul numit Golgota, care înseamnă Locul Căpățânii, I-au dat să bea vin amestecat cu fiere; și, gustând, nu a voit să bea. Iar după ce L-au răstignit, au împărțit hainele Lui, aruncând sorti, ca să se împlinească ceea ce s-a zis de prorocul: Împărțit-au hainele Mele între ei, iar pentru cămașa Mea au aruncat sorti. Și ostașii, șezând, Îl păzeau acolo. Și deasupra capului au pus vina Lui scrisă: Acesta este Isus, regele iudeilor. Atunci au fost răstigniți împreună cu El doi tâlhari, unul de-a dreapta și altul de-a stânga. Iar trecătorii Îl huleau, clătinându-și

capetele. Și zicând: Tu, Cel ce dăruiești templul și în trei zile îl zidești, mântuiește-Te pe Tine Însuși! Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, coboară-Te de pe cruce! Asemenea și arhierii, bătându-și joc de El, cu cărturarii și cu bătrânii, ziceau: Pe alții i-a mântuit, iar pe Sine nu poate să Se mântuiască! Dacă este regele lui Israel, să Se coboare acum de pe cruce, și vom crede în El. S-a încrezut în Dumnezeu: Să-L scape acum, dacă-L vrea pe El! Căci a zis: Sunt Fiul lui Dumnezeu. În același chip Îl ocărau și tâlharii cei împreună-răstigniți cu El. Iar de la ceasul al șaselea, s-a făcut întuneric peste tot pământul, până la ceasul al nouălea. Iar în ceasul al nouălea a strigat Isus cu glas mare, zicând: *Eli, Eli, lama sabahtani?* adică: Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit? Iar unii dintre cei ce stăteau acolo, auzind ziceau: Pe Ilie îl strigă Acesta. Și unul dintre ei, alergând îndată și luând un burete, și umplându-l de oțet și punându-l într-o trestie, Îi da să bea. Iar ceilalți ziceau: Lasă, să vedem dacă vine Ilie să-L mântuiască. Iar Isus, strigând iarăși cu glas mare, Și-a dat spiritul. Și iată, catapeteasma templului s-a sfâșiat în două de sus până jos, și pământul s-a cutremurat și pietrele s-au despicat; Mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților adormiți s-au sculat. Și ieșind din morminte, după învierea Lui, au intrat în cetatea sfântă și s-au arătat multora. Iar sutașul și cei ce împreună cu el păzeau pe Isus, văzând cutremurul și cele întâmplăte, s-au

înfricoșat foarte, zicând: Cu adevărat, Fiul lui Dumnezeu era Omul acesta! Iar iudeii, de vreme ce era vineri, ca să nu rămână trupurile sâmbătă pe cruce, căci era mare ziua acestei sâmbete, au rugat pe Pilat să le zdrobească fluierile picioarelor și să-I ridice. Deci, au venit ostașii și au zdrobit fluierile picioarelor celui dintâi, asemenea și ale celui alt răstignit împreună cu el. Venind însă la Isus, dacă au văzut că murise, nu i-au mai zdrobit fluierile picioarelor, ci unul din ostași l-au împuns cu sulița în coastă și îndată a ieșit sânge și apă. Și cel ce a văzut a mărturisit și adevărată este mărturisirea lui. Și acela știe că spune adevărul, pentru ca și voi să credeți. Căci s-au săvârșit toate acestea, ca să se împlinească Scriptura: nici un os dintr-însul nu se va zdrobi. Și iarăși, altă Scriptură care zice: Vor privi la Acela pe care l-au împuns. Și erau acolo, privind de departe, multe femei, care merseseră din Galileea după Isus, slujind lui, între care era Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacob și a lui Iosie, și mama fiilor lui Zevedeu. Iar când s-a înserat, a venit un om bogat din Arimateea, cu numele Iosif, care era și el ucenic a lui Isus. Acesta, ducându-se la Pilat, a cerut trupul lui Isus. Atunci Pilat a poruncit să i se dea trupul. Și Iosif, luând trupul...

(Acum, unul dintre slujitori iese din Altar și vine la Crucea din mijlocul bisericii. Apoi ia de pe cruce trupul lui Isus, îl

Înfășoară într-o pânză și îl duce în Sfântul Altar și îl așează pe Sfânta Masă)

...l-a înfășurat în giulgiu curat de in și l-a pus într-un mormânt nou, pe care îl săpase în stâncă. După aceea a prăvălit o piatră mare la ușa mormântului și s-a dus. Iar Maria Magdalena și cealaltă Marie erau acolo și ședeau în fața mormântului.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Apoi:

Ectenia Întreită (a cererii stăruitoare)

Să zicem toți, din tot sufletul, și din tot cugetul nostru, să zicem.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi (*de 3 ori*).

Doamne atotținătorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne, și Te îndură spre noi.

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru fericiții, și pururea pomeniții Ctitorii sfintei Bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea de păcate a robilor lui Dumnezeu, fraților sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri, și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserică aceasta; pentru cei ce se ostenesc și cântă; și pentru poporul ce e de față, și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Încă ne rugăm pentru frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta fără de păcat a ne păzi.

Binecuvântat ești Doamne, Dumnezeul Părinților noștri, și lăudat și preamărit este numele Tău în veci. **Amin.**

Fie, Doamne, mila Ta spre noi: precum am nădărduit și noi întru Tine.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-mă cu îndreptările Tale.

Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale.

Doamne, mila Ta e în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

Că Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție mărire se cuvine, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia cererilor

Să plinim rugăciunile noastre cele de seară, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Seara toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Preotul, în taină: Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai plecat cerurile, și Te-ai coborât spre mântuirea neamului omenesc, caută spre robii Tăi, și spre moștenirea Ta. Că Ție, judecătorului celui

înfricoșător și iubitor de oameni, robii Tăi și-au plecat capetele lor, și și-au supus cerbicile lor, nu de la oameni nădăjduind ajutor, ci cerând mila Ta, și așteptând mântuirea Ta; pe aceștia îi păzește în toată vremea, și în aceasta seară de acum, și în noaptea ce vine, de tot dușmanul, și de toată lucrarea diavolului cea potrivnică, și de gânduri deșarte, și de poftre rele.

Cu glas înalt:

Fie puterea împărăției Tale binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

La Stichoavnă

Se cântă 4 stihiri podobnice, glas 2

Acum se scoate Sfântul Epitaf, fiind dus în procesiune de către preoții celebranți, din Altar, pe partea dreaptă a bisericii iar apoi adus prin mijloc până în centru, unde se pregătește mormântul Domnului.

Când Te-a coborât de pe lemn, mort, cel din Arimateea pe Tine, viața tuturor, cu smirnă și cu giulgiu Te-a înfășurat, Hristoase, și cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima și cu buzele, trupul Tău cel nestruciat. Însă fiind cuprins de frică, se

bucura strigând către Tine: Mărire smereniei Tale, Iubitorule de oameni.

*Stih: **D**omnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu- S-a Domnul întru putere și S-a încins (Ps. 92, 1).*

Când ai fost pus în groapă nouă pentru toți, Răscumpărătorule al tuturor, iadul cel cu totul de răs văzându-Te s-a îngrozit, zăvoarele s-au sfărâmat și porțile s-au zdrobit, mormintele s-au deschis, morții au înviat. Atunci și Adam cu mulțumire, bucurându-se, a strigat Ție: Mărire smereniei Tale, Iubitorule de oameni.

*Stih: **P**entru că a întărit lumea, care nu se va clătina (Ps. 92, 2).*

Când ai fost închis în groapă cu trupul voind, Cel ce rămâi din firea Dumnezeirii necuprins și nemărginit, ai încuiat cămărilor morții, și ai deșertat toate împărățiile iadului, Hristoase. Atunci ai învrednicit și această Sâmbătă binecuvântării dumnezeiești și măririi și luminii Tale.

*Stih: **C**asei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile (Ps. 92, 7).*

Când Te-au văzut Puterile, Hristoase, clevetit de cei fără de lege, ca și cum ai fi fost amăgitor, și piatra mormântului pecetluită cu mâinile, cu care au împuns coasta Ta cea nestricăcioasă, atunci s-au înspăimântat de nespusă îndelungă-răbdarea Ta. Însă bucurându-se de mântuirea noastră, au grăit către Tine: Mărire smereniei Tale, Iubitorule de oameni.

Mărire..., Și acum..., glas 5

Pe Tine, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu un veșmânt, coborându-Te de pe lemn Iosif cu Nicodim și văzându-Te mort, gol, neîngropat, luând plângere cu umilință și tânguindu-se au zis: Vai mie, preadulce Isuse!, pe Care cu puțin mai înainte văzându-Te soarele pe Cruce răstignit, cu întuneric s-a îmbrăcat și pământul de frică s-a cutremurat și catapeteasma Templului s-a rupt. Dar iată Te văd acum pe Tine, supunându-Te morții de bunăvoie pentru mine. Cum Te voi îngropa, Dumnezeul meu? Sau cum Te voi înfășura cu giulgiuri? Sau cu ce mâini mă voi atinge de trupul Tău cel nestricat? Sau ce cântări voi cânta ducerii Tale de aici, Îndurate? Măresc Patimile Tale, cu cântări laud îngroparea Ta împreună cu Învierea, cântând: Doamne, mărire Ție.

Acum, eliberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace; că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o înaintea feței tuturor popoarelor: luminează spre descoperirea neamurilor și mărirea poporului Tău Israel.

Apoi:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, îndură-Te spre noi (*de 3 ori*).

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit; și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, îndură-Te spre noi. Doamne, curățește păcatele noastre; Stăpâne, iartă fărădelegile noastre; Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, îndură-Te spre noi (*de 3 ori*).

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit; și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău; vină împărăția Ta; fie voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate

zilele dă-ne-o nouă astăzi; și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșităilor noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău.

Preotul:

Că a Ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Troparele, glas 2

Iosif cel cu bun chip de pe lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l și cu miresme, în mormânt nou îngropându-l l-a pus.

Mironosițelor femei, stând lângă mormânt, îngerul a grăit: Miresmele morților sunt cuviincioase, iar Hristos putrejunii S-a arătat străin

**Apolisul
(Dezlegarea mică)**

Preotul: Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție.

Poporul: **M**ărire... Și acum... Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: **C**el ce pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire pătimirile cele înfricoșătoare și crucea făcătoare de viață și îngroparea ce de bună voie cu trupul a binevoit a le suferi, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**entru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne, Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: **A**min